

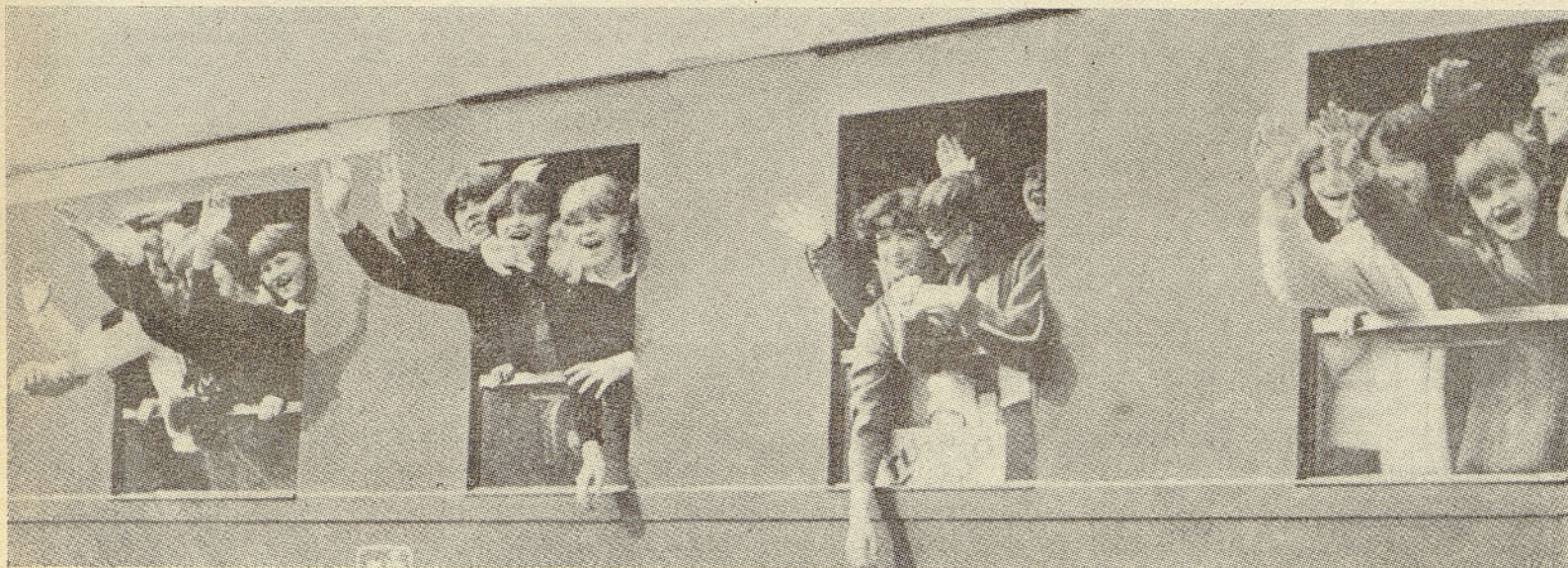
steklar

IZHAJA OD LETA 1959

LETNIK XXII. — ŠT. 6—7

HRASSTNIK, 14. 6. 1980

GLASILO DELAVCEV STEKLARNE HRASSTNIK

MAJ

Za nami je mesec maj. Mesec pomladi, mesec mladosti, mesec našega Tita. Toliko let, delovnih in plodnih smo preživeli pod njegovim vodstvom. In v maju, ko se je med našimi vrstami iztekala pot štafete mladosti, v kateri smo zlili najlepše želje za našega voditelja — predsednika republike Josipa Broza Tita, nas je zadela tragična vest, da našega Tita ni več. Obstala je štafeta mladosti, kruta resnica je vnesla neizmerno bolečino v srca vseh nas. A Tito je z nami. Živimo z njegovim likom v srcih, z uresničevanjem idej in plemenitih ciljev, katerih ustvarjalec je bil, ponosni, da smo živeli v času, ki ga je oblikoval on, odločni braniti in dograjevati cilje in pridobitve naše

revolucije in sedanjo samoupravno socialistično prakso. Vse to so uprizorili tudi mladi 25. maja — ob dnevu mladosti na stadionu v Beogradu. Iz njihovih kretenj, obrazov, iz celotnega prizorišča je bilo razbrati ponos, ljubezen, pripadnost, zavzetost, odločenost vseh nas. Živimo s Titom. Vsako naše delo, vsak korak ga odraža: delavca, samoupravljalca občana, pionirja, mladince, vseh drugih številnih vrst naših narodov in narodnosti. In z ramo ob rami s prekaljenimi borci stopa tudi mladi rod, z jasnim ciljem med sabo — uresničevanje in nadaljevanje poti, ki je stekla in se bogato razvila v Jugoslaviji pod vodstvom Tita, učitelja in vzornika mladega rodu Jugoslavije.

Beseda urednika

Kljub temu da nas vreme v maju ni prav nič spominjalo na bližajoče se dni sonca in dopustov, smo v uredništvu vseeno mislili na ta čas dopustov. Zato, kot vidite, tudi izhajata 6. in 7. številka našega glasila skupaj. V mesecu juliju torej Steklar ne bo posebej izšel.

Mesec julij bo za občane Hrastnikin še posebej za delavce naše delovne organizacije pomemben, saj bomo v njem obeležili občinski praznik, dan rudarjev, slovenski praznik dan vstaje. Le-ta bo letos združen ne samo z dnevom steklarjev, ampak tudi z visokim jubilejem naše delovne organizacije — 120-letnico obstoja Steklarne Hrastnik. Aktivnost v zvezi s praznikom tovarne je opaziti že ves ta čas, svoj višek pa bo dosegla 18.

in 19. julija s slavnostno sejo delavskega sveta in nato še osrednjo proslavo.

In kaj objavljamo v tej številki Steklarja?

Kot verjetno že veste, ima tudi naša godba na pihala Svobode II letos svoj visok delovni jubilej — 50 let obstoja. Več o njihovem delu, uspehih, pa tudi vabilo za koncert boste našli na 7. in nekaj naslednjih straneh.

Po nekajmesečni prekinitvi se znova pojavlja Glas mladih. Iskreno želimo, da uredništvo Glasa mladih sedaj najde več odziva med mladinci delovne organizacije, da bo lahko kot priloga Steklarja redno izhajal.

Tokrat začenjamo z objavo odlomkov iz knjige Vladimira Dedijera: Josip Broz Tito — prispevki za življenjepisa. V Steklar-

ju jih boste našli pod naslovom: Živimo s Titom. Neizmerna je veličina dela in osebnosti našega Tita. A vsem, ki so z njim delali in bili v njegovi bližini, je ostala globoko v srcih njegova preprostost, toplina, skrb za sočloveka. Tokrat lahko v Steklarju preberete prvi del — odlomke o njegovem otroštvu, učni dobi v Sisku in prvih korakih v svet. Prihodnjič bodo objavljeni odlomki o času 1. svetovne vojne, ujetništvo v Rusiji in njegova vrnitev v domovino. Predstavnik naše DO so tudi letos obiskali Hannoverški sejum. Ugotovitve s področja oblikovanja stekla je zapisal za Steklarja vodja oddelka za oblikovanje Slavko Marcen. Tudi ostale stalne rubrike so na svojem mestu v Steklarju: iz dela delavskega sveta, disciplina,

kadrovske vesti, pa tudi šport. Poleg stalne rubrike iz meseca v mesec je Jože Premec pripravil tudi zapis s letošnjega peterboja.

S fotoaparatom smo se znova sprehodili po tovarni. Kaj smo našli, si lahko prav tako ogledate in preberete na straneh te številke. Pod naslovom Predstavljamo vam, boste našli novoizvoljene predsednike delavskih svetov TOZD, DSSS in DO.

In še to. Akcija Tisoč delavcev — sodelavcev se nadaljuje. Pod ta naslov smo tudi v tej številki lahko objavili članek. Upamo, da bo v naslednji prav tako in vas še vedno vabimo k sodelovanju.

Odgovorni urednik
Jasna Kosm

Iz dela delavskega sveta DO

SKLEPI, SPREJETI NA PRVEM ZASEDANJU DELAVSKEGA SVETA V NOVI MANDATNI DOBI

Pod prvo točko dnevnega reda je bilo izvršeno konstituiranje delavskega sveta.

Člani DS so soglasno imenovali predsednika in namestnika DS in sicer:

— Kirhmajer Rudi I. — predsednik

— Petan Marjeta — namestnik predsednika

Nato je bil obravnavan predlog za imenovanje volilne komisije.

Volilna komisija DO, Steklarne Hrastnik je bila izvoljena v naslednji sestavi:

— Ernest Sihur — predsednik

— Jože Ržek — namestnik

— Mili Kobal — tajnik

— Vera Habjan — namestnik

— Rudi Gomilar — član

— Avgust Novak — namestnik

Izvoljena je bila tudi komisija za ocenitev in odpis osnovnih sredstev v naslednji sestavi:

— Mitja Udovč — predsednik

— Avgust Fišner — namestnik

— Franc Žerko — član

— Oto Dremel — član

— Stane Deželak — član

Obravnavali so predlog za pristop k rebalansu plana delovne organizacije za leto 1980 in sprejeli naslednji sklep:

Delavski svet delovne organizacije Steklarne Hrastnik je sklenil, da se pristopi k rebalansu plana delovne organizacije za leto 1980.

Člani delavskega sveta so obravnavali tudi predlog za pokrivanje stroškov PS Hrastnik-Jugometal za obdobje aprila—junij 1980 ter poročilo o delu delovne skupnosti PS za obdobje januar—marec 1980.

1. Delavski svet je potrdil predračun stroškov poslovanja Poslovne skupnosti Hrastnik-Jugometal za obdobje april—junij 1980.

Stroški, ki jih pokriva DO Steklarna Hrastnik, znašajo za obdobje april—junij 1980 96.705 din.

2. Delavski svet DO Steklarne Hrastnik zahteva od delovne skupnosti PS Hrastnik-Jugometal, da se v bodoče dostavlja poročila o delu PS na vse temeljne organizacije in delovno skupnost in ne samo na DS delovne organizacije in še to samo nekaj izvodov poročil. Material naj bo pravočasno dostavljen, da ga bodo delavci lahko pregledali in o njem razpravljali.

Nadalje je delavski svet sklenil, da se zahteva od delovne skupnosti PS dostavljanje plačilne liste vseh zaposlenih v delovni skupnosti PS in sicer za oglasne deske v temeljnih organizacijah in delovni skupnosti.

Pod točko dnevnega reda volitve in imenovanja je bil obravnavan predlog razpisne komisije za izvolitev vodje razvojno investicijskega sektorja.

Delavski svet je izvolil tovariša dipl. ing. Maksa Mrcino za opravljanje del in nalog vodje razvojno investicijskega sektorja za naslednja 4 leta.

Dela in naloge prične opravljati s 1. 6. 1980.

Obravnavan je bil še predlog samoupravnega sporazuma o medsebojnih pravicah, obveznostih in odgovornostih delovne skupnosti za opravljanje del skupnega pomena za TOZD v sestavi delovne organizacije Steklarne Hrastnik. Sprejet je bil naslednji sklep:

Delavski svet DO Steklarne Hrastnik daje v razpravo temeljnim organizacijam združenega dela in delovni skupnosti predlog SAMOUPRAVNEGA SPORAZUMA O MEDSEBOJNIH PRAVICAH, OBVEZNOSTIH IN ODGOVORNOSTIH DELOVNE SKUPNOSTI ZA OPRAVLJANJE DEL SKUPNEGA POMENA ZA TOZD V SESTAVI DELOVNE ORGANIZACIJE STEKLARNE HRASTNIK.

Potrdi se rokovnik oziroma postopek sprejemanja predlaganega samoupravnega sporazuma s tem, da se razprave zaključijo do 30. 6. 1980.

Delavski svet je potrdil predlog IOK OOS DO Steklarne Hrastnik, da se predstavniki Steklarne Hrastnik udeležijo tradicionalnega tekmovanja v peteroboju, ki bo 17. maja 1980 v Kranju.

Udeleženci peteroboja imajo plačano:

— prevozne stroške za avtobus

— mini dnevnic

Nadalje je delavski svet sklenil, da se Steklarna Hrastnik v letu 1980 ne udeleži delavskih športnih iger »steklariade«, kar je v skladu s sprejetimi stabilizacijskimi programi.

Predsednik DS
Rudi Kirhmajer I

Disciplina

PREGLED KRŠITEV DELAVCEV (v novi mandatni dobi) — zasedanje komisije je bilo 16. 5. 1980

Priimek in ime delavca	Izrečen ukrep	TOZD
1. Vavtar Itok	Javni opomin Pavšalna odškodnina 600 din	I.
2. Jazbec Ivan	Javni opomin Pavšalna odškodnina 400 din	I.
3. Mehinagič Rešad	Razporeditev na druga dela oziroma naloge za dobo 1 meseca. Pavšalna odškodnina 300 din	I.
4. Bašič Bečir	Opomin	I.
5. Povše Alojz	Opomin Pavšalna odškodnina 300 din	I.
6. Dedič Emir	Prenehanje delovnega razmerja	I.
8. Pjevič Behader	Prenehanje delovnega razmerja, Pavšalna odškodnina 500 din	I.
12. Sekič Mehmed	Prenehanje delovnega razmerja Pavšalna odškodnina 450 din	I.
14. Jerkovič Nenad	Opomin Pavšalna odškodnina 300 din	I.
15. Nezirovič Esad	Opomin Pavšalna odškodnina 300 din	I.
16. Ekič Emir	Prenehanje delovnega razmerja Pavšalna odškodnina 600 din	I.
17. Ekič Ferid	Opomin Pavšalna odškodnina 300 din	I.
18. Tošič Radko	Opomin Pavšalna odškodnina 500 din	I.
19. Dimitrijevič Milorad	Razporeditev na druga dela oziroma naloge za dobo 1 meseca — na dela predstiskalca. Pavšalna odškodnina 1.000 din	I.
20. Jularič Mijat	Razporeditev na druga dela oziroma naloge za dobo 3 mesecev — na dela odnašalca. Pavšalna odškodnina 500 din	I.
21. Mešič Ševko	Javni opomin Pavšalna odškodnina 300 din	I.
22. Trinkar Stane	Opomin Pavšalna odškodnina 500 din	I.
23. Pap Edvard	Opomin Pavšalna odškodnina 500 din	I.
27. Klemen Bojan	Opomin Pavšalna odškodnina 100 din	IV.
28. Čadež Milan	Opomin Pavšalna odškodnina 100 din	IV.
29. Lekočević Jerko	Opomin Pavšalna odškodnina 100 din	IV.

Tajnik komisije
Franc Vidovič

ŽIVIMO S TITOM

»Tovariš Tito ostaja v naših čustvih in v zgodovini neponovljiv zglede. Poslavljam se od tovariša Tita. Toda zapustil nam je odgovor na vprašanja, kdo smo, kaj smo in kako bomo nadaljevali našo pot. S Titom smo dovolj dozoreli in se utrdili v zavesti, da lahko obstanemo kot trdna in monolitna država samo kot enakopravna socialistična skupnost vseh naših narodov in narodnosti, kot družbe samoupravljalcev, v kateri sta delovni človek in njegov interes merilo socialističnega in družbenega napredka. Da je prihodnost v tem, da ostanemo neuvrščena Jugoslavija. Naša usoda je danes v naših rokah. Postala je naša zavest, naše srce in naš um. Neodvisna socialistična skupnost bratskih narodov, država, ki je aktivna v boju za mir, za vsestransko mednarodno sodelovanje po načelih enakopravnosti in neodvisnosti narodov — to bo tudi v prihodnje Titova in naša Jugoslavija. Ni takšne sile, ki bi lahko zmanjšala njegovo delo, ugasnila plamenico, ki jo je tako dolgo nosil tovariš Tito in jo ponesel skozi temo in neurja.«

(Iz govora Stevana Doronjskega ob krsti tovariša Tita.)

V tej in naslednjih številkah Steklarja objavljamo izvlečke iz knjige Vladimirja Dedijera: Josip Broz Tito — Prispevki za življenjepisa.

OTROŠTVO, OBRT V SISKU, ODHOD V TUJINO (1)

Bilo je v Hrvatskem Zagorju, deželi kmečkega voditelja zatiranih tlačanov Matije Gubca, ko se je v mesecu maju, v vasi Kumrovec, v družini Brozovih rodil sedmi otrok, Josip. Franjo in Marija Broz sta imela 15 otrok, od katerih je večina umrla že takoj v prvih letih življenja. Bilo je težko življenje številne družine. Z osmimi orali zemlje, ki se je še naglo krčila, se družina ni dala zlahka preživljati. Največji del svojega zgodnjega detinstva, skoraj vse do odhoda v ljudsko šolo, je Josip Broz prebil onstran Sotle, v Sloveniji, pri dedu po materi — Martinu Javerški. Javerški so bili premožnejši kakor Brozovi, zato je imel Jože tu bolj vesela otroška leta kot pa v hiši svojega očeta. Ko je slednjič odšel od deda, se je začelo drugo življenje. V zagorskih hišah so otroke od 7. leta dalje že šteli za delovno silo. Tako je moral mali Joža voditi krave na pašo, okopavati koruzo, pleti na vrtu. Moral je vrteti tudi žrnjle, primitivni ročni mlin. »Sto in stokrat sem se spotil, ko sem vrtel ta mlin,« je pripovedoval tovariš Tito: »Ali pa mi je mati velela, naj zibljem mlajšega brata v zibelki. Jaz sem zibal, zibal, dokler otrok ni padel iz zibelke...« Po Brozovih je podeloval Josip Broz še eno črto v svojem značaju in to je humor, zdrav, zagorski hu-

mor. »Ko se je omožila moja sestra, sem neopazno vzel njen venec in ga obesil na kokošnjak. Iskali so ga po vsej hiši in so ga na koncu našli. Smejali so se — toda ne spominjam se, ali sem se na koncu tudi jaz smejal,« je pripovedoval tovariš Tito. Za mallega Joža so se začela tudi šolska leta. V začetku mu je učenje delalo preglavice. Pri dedu Martinu je namreč govoril samo slovensko, zato mu je hrvatski knjižni jezik delal hude težave. Tako je prvi razred ponavljal, ko pa je medtem obvladal hrvaščino, je postal eden izmed boljših učencev v šoli. Ko je osnovno šolo končal, ga je čakala ista usoda, kakor vsakega zagorskega otroka — s trebuhom za kruhom.

Nekaj časa je delal pri bratu svoje matere, skopuškemu človeku. »Krmil sem mu,« se je spominjal tovariš Tito: »Vsak dan 12 krav in volov. Ujec mi je obljubil za plačo nove čevlje in hrano. Toda ni držal obljube. Najprej mi je vzel moje stare škornje, ki so imeli lepe golenice in jih dal popraviti za svojega sina, meni pa je dal druge, veliko slabše...« Ujec je videl, da je Jože nezadovoljen in mu je rekel, naj kar gre, če misli, da mu bo drugje bolje. Prav tedaj je prišel v Kumrovec sorodnik Brozovih, štabni narednik Jurica. Hotel je pomagati sorodniku Franju. Govoril je Jože, da je natakarski poklic najlepši. Pod vplivom tega svojega sorodnika je Franjo Broz poslal Jožo s 15 leti v Sisak, učiti za natakarja. Te obrti se je šel učiti v kantino poleg kasarne 27. domobranskega polka. Pravzaprav je bila to lepo urejena gostilna. Toda Joža je bil kmalu razočaran. »Tu se nisem ničesar naučil. Bil sem navaden hlapec za vsa dela in delal sem dan in noč. Vrh vsega sem moral zvečer globoko v noč po opravljenem dnevnem delu postavljati keglje, prestajati na nogah vse, dokler ni zadnji gost odšel.« Med tem časom se je Joža seznanil z vajenci, ki so delali pri ključavničarju Nikoli Karasu. Ti so s trohico posmeha gledali na Jožo, ki se je domislil tudi svojega učitelja iz Kumrovc in zadržnega razgovora z njim. Učitelj mu je svetoval, naj se gre učiti za mehanika. In tako se je Joža oglasil pri mojstru Karasu. Ta ga je vprašal, po kaj je prišel in mu je Joža kratko odgovoril, da ne želi biti natakar, ampak hoče postati mehanik. Karas je spoštoval svoj poklic in je bil po naravi dobrodušen človek. Jožov odgovor mu je bil všeč in še isti dan je Joža pisal v Kumrovec in razložil očetu svojo željo, ter ga prosil, da pride v Sisak. Oče Franjo je pristal, da njegov sin prestopi v ključavničarsko obrt. Karasovo ključavničarstvo je imelo enega do dva pomočnika in 3 do 4 vajence in to je bila za tiste čase na Hrvaškem že velika ključavničarska delavnica. Leta 1908 se je Joži posrečilo prepričati gospodarja, da je treba vzeti še enega vajenca. Ko je Karas pristal na to, je Joža sporočil domov, naj pride njegov mlajši brat Štefan. Tako sta se skupaj učila rokodel-

stva. Joža je vajensko šolo obiskoval dvakrat na teden in ob praznikih od 5. do 7. ure zvečer.

»Ta naša vajenska šola ni bila slaba,« se je spominjal tovariš Tito: »Dajala je široko možnost za učenje. Najljubši mi je bil učitelj hrvatskega jezika, neki Despot, visok Hercegovec, strog, nato ravnatelj Havelja... Učili smo se Gorski venec in učitelj Despot me je večkrat poklical, da sem recital in jaz sem se potrudil, kolikor mi je dopuščala moja kajkavščina... Spočetka Despota nisem posebno maral, ker je bil preveč strog. Vendar pa sem naglo spremenil svoje mnenje o njem. Oženil se je bil z dekletom, ki jo je zelo ljubil, s svojo nekdanjo učenko. Mlada žena je po porodu umrla. Hodeč nekoč mimo pokopališča, sem zagledal svojega učitelja Despota, kako sloni na grobu svoje žene in joka kakor otrok... Naglo sem se skrtil, da me ni opazil in odtlej sem gojil spoštovanje do njega. Vsa 3 leta ga nisem videl niti enkrat, da bi se nasmejalo... Naš šolski ravnatelj Havelja je bil dobrodušen človek. Temu sem nekoč za 1. april zagodel neprijetno stvar. Učitelji so sedeli za katedrom na starem, črnem stolu. Vzel sem tinto in z njo pošteno namazal stol. Računal sem, da pride in da bo sedel nanj učitelj, ki ga nisem posebno maral. Namesto njega pa se prikaže ravnatelj, in sicer v svetlih hlačah. Od začudenja nisem mogel odpreti ust. Hotel sem povedati, kaj sem napravil, a je bilo že prepozno. Ravnatelj je že sedel na stolu in ko je vstal, so se na svetlih hlačah že poznali črni madeži tinte. Pozneje sem priznal, kaj sem storil in mu odkritosrčno povedal, za koga sem to pripravil, on pa mi je vse to odpustil.«

Življenje Josipa Broza se je v Sisku pri Karasu odvijalo v delavnici, v šoli in kadar so imeli vajenci kaj prostega časa, so šli v cirkus ali pa na breg Kolpe in Save.

Joža je dobil od svojega mojstra samo enkrat zaušnico. Od kar je hodil v vajensko šolo, se je v njem razvila strast za branje. Požiral in bral je vse po vrsti. Toda za branje je ostajalo malo časa. 12 ur v delavnici, 2-krat tedensko šola, svetilka pa je smela goreti samo, dokler niso legli. Zato je Joža katerikrat bral tudi pri delu. Ob neki priliki je bral glasno in drugi vajenci so poslušali. Mojster Karas je neopazno prišel v delavnico in se približal Joži za hrbet. Na nesrečo je v tem trenutku počil sveder na vrtnalem stroju. Karasu je šinila kri v glavo in prisolili je Joži zaušnico. Joža je spustil roman in odšel iz delavnice. Sklenil je pobežniti, pa čeprav je bil to zadnji mesec njegovega letnega učenja. Zandarji pa so pobežlega Jožo našli in ga privedli v Sisak v zapor. Mojster Karas je imel dobro srce in je dosegel, da so ga izpustili, da je lahko dokončal učno dobo in svoje prvo samostojno delo: železno ograjo za stopnišče okrajnega sodišča v Sisku.

V času svojega učenja pri Karasu, se je Joža posebej zblížal s pomočnikom Šmitom in Gašparičem. Šmit jim je govoril, da je 1. maj delavski praznik in da morajo vsi skupaj slovesno okrasiti delavnico. Ko je Šmit odšel, je prišel Gašparič in ta je vajencem govoril, da se socialdemokrati borijo zoper kapitalistično izkoriščanje. Joža je po njegovem nalogu zbiral prostovoljne prispevke za Slobodno riječ, list socialdemokratske stranke, prodajal delavske vžgalice ipd.

Leta 1910 je bil Joža proglašen za pomočnika, dobil je spričevalo o končani vajenski šoli, se poslovil od mojstra Karasa in odšel v Zagreb. Že prve dni po vstopu na delo v Zagrebu je postal član Zveze kovinarjev in hkrati tudi član socialdemokratske stranke. Tedaj mu je bilo 18 let. Udeležil se je tudi delavskih demonstracij zoper tedanji režim, ki so jih organizirali tiste dni. Po kratkem obisku doma se je kljub krizi odpravil poiskati drugo delo. Vendar v Ljubljani, kamor se je odpravil, ni imel sreče. Nato se je v zimi peš odpravil v Trst, a tudi tu ni dobil dela in tako se je vrnil domov. Pri svojcih ni mogel in ni hotel dolgo ostati. Zato je odšel znova v Zagreb, kjer je našel delo v delavnici mojstra Knausa. Tu se mu je ponudila priložnost za izpolnitev znanja. V Knausovi delavnici je delal okrog 4 mesece. Priglasil se je tudi svoji sindikalni zvezi in plačal zaostalo članarino ter začel hoditi na sestanke. V tistih časih se je socialdemokratska stranka borila zoper draginjo in čedalje večje izdatke za oboroževanje. Strankin vpliv pa je začel leta 1911 med delavci padati, posebno zaradi oportunističnega vodstva. V notranjosti Hrvaške in Slavonije je prišlo prve mesece 1911 do močnih gibanj delavcev za večje mezde in pravico združevanja. Voditelji stranke so poskušali udušiti to gibanje. V avgustu istega leta je izbruhnil v Zagrebu generalni štrajk. V tem času so se borili proti stavkokazom in se udeležili tudi prvomajskih demonstracij.

Tiste čase so delavci odhajali v večja podjetja Avstrije, Češke, Švice in Nemčije zaradi boljših delovnih pogojev, pa tudi iz želje, da se v stroki izpopolnijo. Tako se je odločil tudi Josip Broz. Mojster Karas ga je razumel in mu celo izplačal celo mezdo do konca meseca, ki ga ni odslužil.

Joža se je najprej zaposlil v Kamniku, v tovarni kovanih izdelkov (danes Titan), kjer je preživel več mesecev. Sodeloval je pri delu v sindikatu in kot dober telovadec stopil v Sokola. Nato so morali tovarno zaradi bankrota družbe, ki je bila lastnik tovarne, zapreti. Glavni poslododja je priporočil Josipu Brozu in še 50 drugim delavcem, naj gredo na Češko v Jince Čenkov. Tam so jih hoteli uporabiti za stavkokaze proti stavkajočim delavcem, a so se pridružili stavkajočim in tako je morala uprava popustiti zahtevam delavcev. Mlad in radoveden ter že-

(Nadaljevanje na 15. strani)

Ob letošnjem rudarskem prazniku

Letošnji rudarski praznik in praznik občine Hrastnik 3. julij bomo med drugim proslavili tudi z odkritjem spominske plošče na stanovanju rudarja Franca Mlakarja in njegove žene — komunistov v stari rudarski koloniji, na hiši št. 26.

V tem stanovanju se je v letih 1932—1941 snovalo in odločalo o mnogih revolucionarnih akcijah takratnih rudarjev, za pravičnejše in boljše življenje, zato to stanovanje v resnici zasluži trajnejše obeležje in spomin. Tu se je snovala gladovna stavka in vse številne revolucionarne akcije

proti izkoriščanju, proti vojni, proti fašizmu, proti draginji in za pravičnejši družbeni red — socializem.

V te namene so se v Mlakarjevem stanovanju zbirali ilegalno, ne samo komunisti iz Hrastnika, ampak tudi iz drugih krajev. Pogosto je sem prihajala Lidija Šentjurg, ki je na ta način obdržala stike z delavskim gibanjem v Hrastniku. Prihajali pa so tudi drugi vidnejši komunisti iz Slovenije, med njimi Sergej Kraigher, Slavko Šlander, Franc Leskošek, Tomo Brejc in tudi drugi. V tem stanovanju se je

leta 1937 snovalo tudi ENOTNO FRONTO DELOVNIH LJUDI v Hrastniku, ki je na to nastopalo s svojimi kandidati na volitvah.

Komunist Franc Mlakar je bil tudi večkrat izvoljeni delavski zaupnik, ki je bil zaradi doslednosti v borbi za delavske pravice tudi splošno spoštovan med rudarji. Taki so bili tudi ostali tovariši, ki so se ilegalno zbirali v njegovem stanovanju. O tem priča tudi dejstvo, da so v tej koloniji mnogi vedeli kdo in zakaj se pri Mlakarju zbira, vendar je to ostalo prikrito buržoazni policiji, kar priča tudi o politič-

ni zavednosti stanovalcev te kolonije.

Žal večina hrastniških komunistov, ki so se takrat sestajali pri Mlakarju, ni več med živimi — padli so v borbi s fašisti ali pa so bili ubiti v fašističnih taboriščih, med njimi tudi sam Mlakar, Jagodič in še drugi.

O spominih na sestankih pri Mlakarju bo pri odkritju plošče govorila tov. LIDIJA ŠENTJURC, dne 2. julija 1980 ob 18. uri.

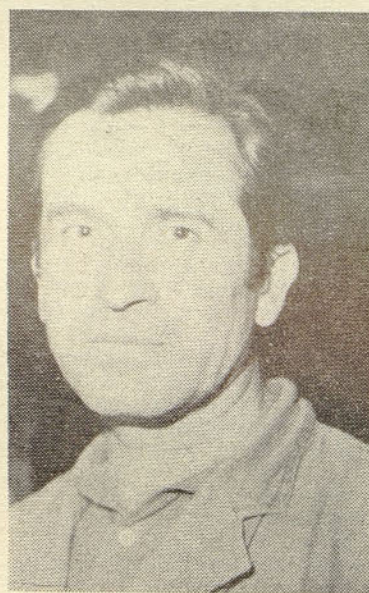
Komisija za zgodovinpisje
Hrastnik

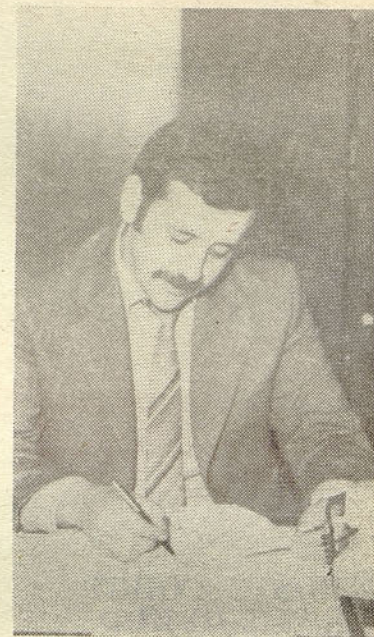
Edi Gorenšek, strojnik
predsednik DS TOZD 2

Marjeta Petan, rojena 3. 1. 1948
— referent prodaje
namestnica predsednika DS DO

Ljubo Čakič, rojen 4. 10. 1934 —
rezalec na horizontalni žagi
predsednik DS TOZD 1

Boris Šentjurg, rojen 4. 2. 1951 —
referent za uvoz
predsednik DSSS

Predstavljamo vam predsednike delavskih svetov

Rudi Kirhmajer I, rojen 11. 7.
1929 — vodja oljnih in butanskih
naprav
predsednik DS DO

Magda Perpar, rojena 26. 10. 1941
— stekloslikar
predsednik DS TOZD 3

Jože Ržek, rojen 26. 10. 1941 —
vodja remontne delavnice
predsednik DS TOZD 4

Anton Verač, rojen 29. 4. 1943 —
vodja zidarsko-šamoterske delav-
nice
predsednik delavskega sveta
TOZD 5

naših 50 let

Godba na pihala DPD Svoboda II

*Jubilejni koncert ob 50-letnici delovanja
steklarske godbe na pihala Svobode II Hrastnik*

**v soboto, 28. 6. 1980 s pričetkom ob 19. uri v kinodvorani
delavskega doma Hrastnik**

**Pokrovitelj: Konferenca osnovnih organizacij
Zveze sindikatov DO Steklarne Hrastnik**

PROGRAM:

1. Armija mira	konc. kor.	V. Slavnik
2. Roparska patrola	uvertura	Fr. V. Suppe
3. Vesela dežela	venček slov.	Učakar Dlesk
4. Verdijana	oper. melodije	Verdi — Štolc
5. Iz srca mi pesmi lete	serenada	F. Schubert
	odmor	
6. Dixie — kralj	dixie kor.	V. Leffler
7. Tam kjer izvira Volga	ruske melodije	H. Kolditz
8. Serenada v mesečini	serenada	G. Miller
9. Original lender	lender	
10. Granada	španska fant.	A. Lara
11. Pod zvezdnatim praporom	konc. koračnica	J. F. Sousa

Dirigent: Vili Zaletel

50 LET AMATERSKE GLASBENE KULTURE

Kulturni amaterizem se je pričel razvijati v steklarskem kolektivu že leta 1906, v času, ko so bili ustanovljeni napredni sindikati. Delavski razred je začutil potrebo po kulturnem delu in se tako pričel usposabljaljati poleg političnega izobraževanja še kulturno. Že v letu 1908 je ustanovil prvi pevski zbor.

Po končani I. svetovni vojni so bili ponovno ustanovljeni napredni sindikati in v okviru letih je ponovno bilo ustanovljeno kulturno življenje. Poleg pevskega zbora je pričel z delom tudi tamburaški zbor in organizirana so bila različna predavanja. Steklarji, zlasti mlajši so razmišljali o ustanovitvi lastnega kulturnega društva. Tako so s pomočjo sindikata v letu 1923 ustanovili prvo delavsko kulturno društvo »Svoboda«. Z ustanovitvijo »Svobode« je pristopilo k društvu vse napredno delavstvo in je poleg pevskega zbora in tamburašev še telovadni odsek, knjižnico in dramski odsek. Prvi odbor Svobode je vodil Jože Koz-

mus, Franc Vračun, Alojz Kelnar, Franc Beutl, Franc Gačnik, Karl Saurič, Martin Pleifer in še drugi. Že navedeni odseki so ves čas aktivno delali. V tem obdobju kulturnega poleta obstoječih sekcij se je med delavci Steklarne pojavila ideja ustanoviti še godbo na pihala. Imenovan je bil pripravljajni odbor in tudi sindikat je pomagal pri ustanovitvi ter takoj pristopil k delu. Med delavci so se zbirali podpisni, kdo želi pomagati pri ustanovitvi in s tem tudi prispevati denarni delež pri nabavi instrumentov. Že v letu 1930 smo zbrali toliko podpisov s prostovoljnimi denarnimi prispevki, da je pripravljajni odbor pričel iskati stare instrumente. V časopisih so zasledili ponudbo o prodaji starih instrumentov o razpuščenih godbi v Mariboru. S ponudnikom so se povezali in napravili kupno pogodbo. Za prodajo je bil pooblaščen kapelnik razpuščene godbe v Mariboru tov. Jože Petrovič. Ker denarja za nakup instrumentov ustanovitelji niso i-

meli, so s pomočjo sindikata in obratnega zaupnika iskali kredit pri lastniku tovarne Viliju in Richardu Ablu. V tem času je vladala svetovna gospodarska kriza, zato delavci niso delali vseh delovnih dni v mesecu, ker je bil skrajšan delovni čas na 8 do 12 delovnih dni na mesec. V tem težkem času, ko ni bilo zaslužka niti za hrano, so bili ustanovitelji že od tako majhne plače pripravljajni odstopiti del plače za nabavo instrumentov.

Na intervencijo sindikata in obratnega zaupnika pri lastniku tovarne Ablu so uspeli, da je pristal na kreditiranje pri nakupu instrumentov s tem pogojem, da se mu dostavi spisek ustanoviteljev, katerim bo mesečno odtegoval broke od plače, dokler ne bo kredit vrnjen v celoti. Tako smo uspeli nabaviti instrumente. Vrednost instrumentov se je razdelila na vse ustanovitelje v enakem znesku, ki se je pozneje odtegoval od plače. S tem so dokazali predanost in ljubezen do kulturnega napredka delavskega razreda. Z nabavo instrumentov je pričel iz Maribora tudi kapelnik Jože Petrovič, ki je bil pripravljen prevzeti učenje mladih godbenikov. Izveden je bil ustanovni občni zbor pod okriljem sindikata in godba je dobila naziv »Steklarska godba na pihala Hrastnik«. S tem dnem se je pričelo tudi intenzivno učenje. Med ustanovitelji je bilo nekaj tovarišev, ki so se že prej učili pri rudarski godbi, kar se je pozitivno odražalo pri učenju ostalih članov, da so hitreje napredovali. Že po šestih mesecih učenja je godba nastopila na prvem promenaadnem koncertu v steklarski koloniji z dvema ali tremi lahkimi skladbami koračnice in valčkom. Ta nastop je moralno vplival na vse godbenike in tudi na ostale ljubitelje glasbe, ki so pristopili h godbi in s članarino prispevali k nadaljnjemu napredku.

Naj navedem nekaj imen ustanovnih članov: Jože Grum, Jože Jager, Leopold Jager, Ludvik Učesanek, Jože Hafner, Franc Lipovšek, Miha Komat, Jože Obergmajer, Viki Strašnik, Jože Kmetič, Edi Kmetič, Vili Kmetič, Viktor Maurer, Vili Maurer, Anton Čepin, Nadko Blakar, Jože Kastelic, Alojz Gračner, Miha Kmetič, Anton Laneger, Fric Smrekar in kot najmlajši takoj ob ustanovitvi na željo očeta: Jože Milbauer, ki je vložil svoj delež tudi k nabavi instrumentov.

Ker za nadaljnji razvoj godbe ni bilo dovolj finančnih sredstev samo od članarine, je godbi uspelo s pomočjo sindikata pridobiti celoten delovni kolektiv za podporne člane s tem, da v primeru smrti podpornega člana ali ožjega svojca godba nudi brezplačno igranje na pogrebu, če vsak član delovnega kolektiva prispeva za godbo dinar ali dva. Ta predlog je kolektiv sprejel, izdelan je bil »Pravilnik o upravljanju lokalnega godbenega fonda«. S tem je bila finančna pomoč zagotovljena: za nabavo notnega arhiva, popravilo in nabavo

novih instrumentov, pisanje not in strokovne literature, predvsem pa za igranje na pogrebi. Nekaj podpornih članov smo dobili tudi v kolektivu kemične tovarne, šele po končani drugi svetovni vojni pa je v letu 1953 pristopil k podpornemu članstvu celoten kolektiv kemične tovarne.

Takoj po ustanovitvi so se pričeli pridno učiti, saj so imeli vaje trikrat do štirikrat na teden. Prvi kapelnik je ostal pri godbi le nekaj mesecev, nato je društvo moralo poiskati kapelnika. Kapelnik je za Petrovičem postal izkušeni godbenik in dirigent Kolenc iz Trbovelj. Imel je vidne uspehe pri nadaljnjem delu godbe, toda učil ni dolgo, ker je moral godbo zapustiti zaradi težke bolezni. Na njegovo mesto je potem stopil Peter Ignjatev, ki je sodeloval pri gasilskem plesnem orkestru kot klavirist. Tako Kolenc kot tudi Ignjatev sta se trudila dvigniti godbeni kader na določeno kulturno višino, kar jima je tudi uspelo, saj je bilo med godbeniki toliko volje, da je društvo hitro napredovalo. Godba je že v prvih letih nastopala na Festivalu v Trbovljah, Zagorju in Hrastniku. Igrali so na raznih delavskih prireditvah doma in izven okraja, sodelovali na Zletu svobod v Celju leta 1935, kjer se je pokazala enotnost delavskega razreda cele Slovenije in izven meja, kar je imelo za posledico razpust delavske kulturnih društve »Svoboda«. Godba je v tem času še naprej aktivno delovala, aktivno članstvo se je pomladilo z novimi kadri.

V letu 1938 je imelo društvo že toliko prihrankov, da je z lastnimi sredstvi nabavilo nove instrumente neposredno iz češke tovarne Lidel, stare pa je uporabilo za učence. Že leta 1939 se je godba vključila v tekmovanje amaterskih godb na pihala Slovenije v Kranju. Vključila se je kot mlada godba v tretjo težavno skupino, ter dosegla velik uspeh s tem, da je ocenjevalna komisija na podlagi pohvalne izvedbe našo godbo prestavila v drugo težavno skupino, za kar je dobila lepo priznanje z diplomom, ki poleg ostalih priznanj in diplom krasni godbeni lokal. Prve godbene uniforme so si godbeniki nabavili z lastnimi sredstvi.

Pod vodstvom Ignjateva je godba nastopala na revirskih festivalih z velikim uspehom, toda tudi Ignjatev je moral godbo zapustiti zaradi tehničnih ovir. Nekaj časa je potem vodil kapelo naš Avgust Krajšek. Zaradi nastopa novega službenega mesta v Celju je tudi on zapustil našo godbo. Nato je bil za kapelnika postavljen ustanovni član Leopold Jager, ki je z uspehom vodil godbo do okupacije leta 1941. V marcu leta 1941 je godba sodelovala tudi na protestnem zborovanju hrastniškega delavstva ob pristopu Jugoslavije k trojnemu paktu. Kmalu po okupaciji leta 1942 je Leopold Jager odšel na novo službeno mesto v Rogaško Slatino, zato da bi se umaknil Nemcem pred mobilizacijo. Godbo je nadalje vodil član Oto Pap. Nekateri godbeniki so

Ob jubileju

Zlati jubilej — 50-letnico obstoja in delovanja praznuje v letošnjem letu steklarska godba, ki deluje v okviru DPD Svobode II Hrastnik in v sklopu Temeljne kulturne skupnosti Hrastnik.

Prehojena pot v širjenju slovenske in jugoslovanske pa tudi glasbene kulture na sploh, ni bila lahka, vedno pa so godbeniki imeli oporo v članih delovnega kolektiva, ki jih je moralno pa tudi materialno podpiral in tako dokazoval, da smo drug drugemu potrebni. Tako bo ostalo tudi v bodoče! Prav zaradi tega pa je potrebno imeti v mislih vedno tudi dolžnosti godbe, da se v kadrovskem pogledu ustrezno pomlajuje in si stem ohranja možnost za svoj nadaljnji obstoj in za širjenje kulturnega poslanstva med hrastniškimi in slovenskimi delavci in občani.

Poleg te dolžnosti in ustrezne kvalitete pa naj bo kolektiv godbe enotna in kulturno ter družbenopolitična trdna skupina, ki bo v naši samoupravni socialistični družbi širila našo kulturo, tako kot so jo širile godbe med borci v NOB.

Priznanja in pohvale, ki jih je prejel kolektiv naše godbe pa nam med ostalim povedo, da je bilo v dosedanje delo vložena mnogo truda in samoodpovedovanja, kar sta pogoja in garancija za uspešno delo tudi v prihodnje.

V posebno čast mi je, da lahko v imenu kolektiva in v svojem imenu izrazim našim godbenikom iskrene čestitke in najboljše želje ob praznovanju tako visokega in pomembnega jubileja. Za ves trud in delo pri dosedanjem širjenju glasbene kulture hvala, z željo, da bo v prihodnje delo še uspešnejše!

Direktor DO
Brane Milinovič, dipl. prav.

Ob jubileju, kot ga praznuje godba na pihala Svobode II, bi se želel vključiti z nekaj vrsticami. Visoki jubilej, ki ga godba praznuje in stalno aktivno delo pričata o stalni pripravljenosti in angažiranosti članov.

Delovanje godbe se je v teh letih navezalo tudi na sodelovanje s sindikatom, ki je bil po svojih možnostih vedno pripravljen priskočiti na pomoč, pa tudi naša delovna organizacija je skozi vsa ta leta spremljala razvoj te oblike kulturne dejavnosti naših delavcev. Pa kako tudi ne bi: po delu v tovarni, v težkih delovnih pogojih, potrebuje delavec tudi razvedrilo, kulturno življenje. Vsi skupaj si verjetno želimo in opažamo, da je v teh letih premalo novih članov godbe, premalo mladih. Da bi jih v večjem številu pritegnili v to obliko kulturnega udejstvovanja, saj ne nazadnje mnogi obiskujejo tudi glasbeno šolo, bi bilo potrebno tesno sodelovanje in angažiranje vseh tistih dejavnikov, ki delujejo na področju kulture, pa tudi vzgoje mladih. Priznanje za njihovo delo in spodbudo pa dajemo godbenikom tudi mi sami z udeležbo na njihovih koncertih, ki jih prirejajo. Godba na pihala je bila vseskozi prisotna na številnih kulturnih prireditvah v okviru naše občine, pa tudi naše delovne organizacije. Vedno so tu, vedno pripravljeni na sodelovanje.

Konferenca osnovnih organizacij Zveze sindikatov Steklarne Hrastnik se kot pokrovitelj jubileja steklarske godbe pridružuje čestitkam ob 50-letnici obstoja z željo po novih uspehih, bogatem nadaljnjem delu in sodelovanju.

Predsednik IOK OOS DO
Janez Ciglar

bili mobilizirani v nemško vojsko, nekateri pa so se vključili v NOV. Instrumente in arhiv pa je pred okupatorjem skrnil Miha Komat, dolgoletni blagajnik godbenega društva. Njemu gre vsa zaslug za ohranitev društvenega inventarja in instrumentov.

Takoj po osvoboditvi se godba še ni bila v stanju formirati, zato so bili instrumenti posojeni Rudarski godbi. Naši godbeniki so se pričeli vračati iz NOV šele pozneje, nekaj pa se jih ni več vrnilo, tako da je bila godba ponovno formirana v letu 1947. Med novimi člani je bilo precej mladih, ki so obiskovali glasbeno šolo, tako je godba zopet štela nad 30 aktivnih članov. Vključila se je v tekmovanje godb na pihala v Celju in sodelovala na raznih družbenih prireditvah v Hrastniku in izven njega. Ker v tem času še niso bila ustanovljena samostojna kulturna društva, je godba sodelovala pod okriljem sindikalnega kulturno-umetniškega društva »Jože Just«, do ponovne ustanovitve društev Svoboda, ki so bile ustanovljene na kongresu Zveze delavskih prosvetnih društev Svoboda v Trbovljah 23. 8. 1952. Od tega časa dalje je godba delovala v okviru Svobode II Hrastnik, ki v njenem okrilju še danes deluje.

Ko je v letu 1951 Oto Papp, takratni kapelnik na lastno željo prenehal vaditi godbo, se je sestel odbor, ki je določil, da si kapelnika izbere iz svojih vrst.

Takratni odbor: Jože Kastelic, Vili Petrič, Robert Košler, Franc Žibert so sklenili, da naj godbo vodi član godbe Vili Zaletel. Smatrali so, da ima največ znanja na glasbenem področju in ostalih sposobnosti vodenja. Vili Zaletel je bil takrat tudi član zabavnega orkestra, ki je deloval pod okriljem godbe.

Vseskozi se je godba srečevala z različnimi težavami. Predvsem je bilo potrebno zbrati sredstva za nakup notnega materiala, oblik in instrumentov. Godbeniki so si finančno pomagali tako, da so organizirali vrtno veselico in vinske trgatve. Marsikdo se bo še spominjal trgatve z veselico v bivšem gasilskem domu in sedANJI samopostrežni trgovini. Dobiček so namenjali za nakup instrumentov. Godbeniki dolgo niso imeli uniform. Pri proslavi 20. obletnice so bili godbeniki opremljeni le s kapami.

V letu 1958 je godba dobila od kolektiva steklarne nove instrumente češke firme Lignatane ter nove uniforme. Tako je bila godba najlepše nagrajena za svoje

delo, kar je bil še povod več za dobro pripravo na 100. obletnico Steklarne Hrastnik v letu 1960. Godba je imela tudi težave, kako dobiti primeren prostor za vadbo. Do leta 1966 je vadila v prostoru poleg bivše menze. Ta prostor je bil neprimeren zaradi cestnega hrupa, premajhen prostor, v katerem je bil mrčes in miši, ki jih nismo mogli pregnati in so pridno uničevale notni arhiv. Dolgoletna želja po gradnji novega godbenega doma se je uresničila v letu 1963. Na pobudo UO godbe in direktorja tovarne Jožeta Planška so upravni organi steklarne sprejeli sklep o izgradnji doma. Želja godbe je bila uresničena v letu 1966, ko se je končno vselila v nove prostore. Kot v preteklosti je godba tudi pozneje razvijala še zabavno zvrst glasbe. Po razpadu zabavnega orkestra v Hrastniku, ki ga je vodil ing. Srečko Klenovšek, ga je pri godbi ponovno ustanovil Mile Počuč. Orkester je gostoval v Straži, Hrastniku in bližnji okolici.

Godba na pihala goji zvrst glasbe, namenjene predvsem za proslave, jubileje ter ostale javne prireditve. Tako godba vsako leto sodeluje na vseh proslavah državnih in republiških praznikov, za občinstvo pa priredi pet

do sedem promenadnih koncertov, ki jih odigra po krajevnih skupnostih ter en samostojni koncert v dvorani.

Godba tesno sodeluje tudi z rudarsko godbo. Ze pred leti so se dogovorili, da bodo pomembnejše akcije izvedli skupaj. Tako so skupno zastopali Hrastnik na republiškem tekmovanju pihalnih godb Slovenije. Tekmovanje, ki je zajemalo 54 slovenskih godb, je bilo v Artičah pri Brežicah in Rogaški Slatini.

Na področnem tekmovanju v Artičah smo zasedli 1. mesto v prvi težavnostni skupini, v finalnem srečanju v Rogaški Slatini pa zasedli za Hrastničane 2. mesto in si s tem priborili srebrno odličje. Na tem tekmovanju so uvideli, da le skupaj nekaj pomenijo in lahko nekaj dosežejo.

Tako tesne vezi bodo ohranjali tudi v bodoče in si vseskozi prizadevali za ohranjanje in razvijanje te zvrsti glasbe in kulturnega udejstvovanja, ki so ji v naši sredini posvetili že celih 50 let.

Jože Kastelic
Karl Dragar

SLIKOVNI ZAPIS - IZ NAŠIH AKTIVNOSTI

Pestra je aktivnost godbe na pihala Svobode II skozi njenih 50 let. Te slike ponazarjajo le nekaj drobcev iz njenega življenja.

Godbi zelo veliko pomeni da ima primeren prostor za svojo dejavnost. Na sliki: tedanji direktor Steklarne Jože Klanjšek odvarja godbeni dom

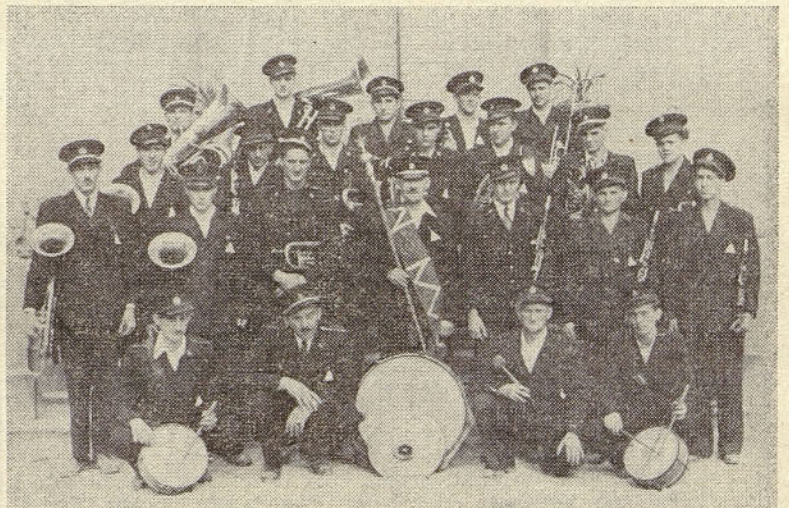
Komisija za sestavo programa pregleduje notni material. Na sliki: Vili Zaletel, Jože Kastelic, Jože Barič in Franc Žibert.

Ustanovitelj steklarne godbe na pihala tovariš Jože Petrovič.

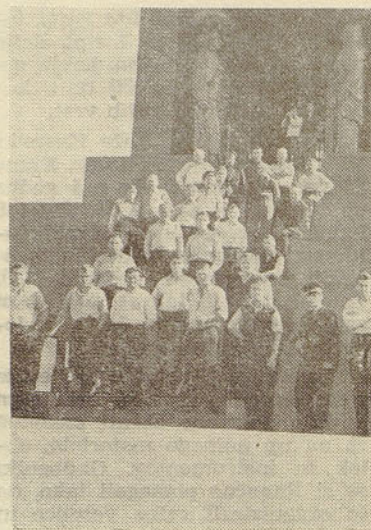
Vili Zaletel vodi našo godbo na pihala že od leta 1952 dalje

Godba na pihala ob svojem jubileju: 20-letnici svojega obstoja, leta 1950.

Godba na pihala ob svojem jubileju, ki ga je obeležila leta 1975 — 45 let obstoja.

Jože Leskovšek, predsednik godbe

Poleg tradicionalne pihalne glasbe so se godbeniki ukvarjali tudi z zabavno glasbo. Tako je nastal ansambel Melodija, za tiste čase zelo popularen in je nastopal širom po Sloveniji. Od leve proti desni so na sliki: Slavko Grum, Peter Ignatijev, Adolf Milbauer, Rajko Miller, Vili Zaletel — sedanji kapelnik, Jože Milbauer, Jože Perel, Vili Petrič in Viktor Blaško.

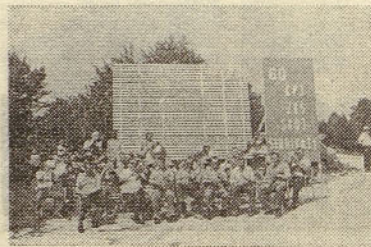
Eno izmed številnih gostovanj je bilo tudi sodelovanje ob obletnici otvoritve steklarne v Paračinu. Na sliki: ob povratku iz Paračina so se godbeniki ustavili tudi v Beogradu, kjer so obiskali grob neznanega junaka na Avali.

Karl Dragar, ing., tajnik godbe

Člani steklarske godbe v jubilejnem letu:

1. Vili Zaletel, dirigent, steklarski upokojenec, 47 let član godbe na pihala
2. Adolf Šrenk, igra na klarinet, steklar, član godbe 28 let
3. Egon Kirbiš, klarinet, član 26 let, obratni ključavničar
4. Jože Milbauer, klarinet, član 49 let, steklarski upokojenec
5. Karl Dragar, klarinet, član 23 let, inž. — vodja TOZD 4
6. Jože Rugelj, klarinet, član 28 let, izmenski vodja
7. Edmund Gec, klarinet, član 29 let, steklar
8. Marjan Miklič, klarinet, član 14 let, izmenski vodja
9. Franc Drole, krilnica, član 30 let, steklar
10. Rado Kališnik, krilnica, član 20 let, steklar
11. Viktor Blaško, krilnica, član 45 let, steklarski upokojenec
12. Jože Kastelic, krilnica, član 50 let, upokojenec
13. Bruno Racki, krilnica, član 8 let, strojni tehnik
14. Anton Lipar, tromba, član 26 let, izmenski vodja
15. Erih Seničar, tromba, član 30 let, električar
16. Adolf Barič, tromba, član 20 let, normirec
17. Jože Stoklasa, korno, član 42 let, steklarski upokojenec
18. Jože Leskovšek, tenor, član 29 let, steklar
19. Stane Pušnik, tenor, član 40 let, steklarski upokojenec
20. Robert Košler, bariton, član 48 let, steklarski upokojenec
21. Milan Kaluder, trombon, član 21 let, skladiščnik modelov
22. Stane Kuhar, trombon, član 26 let, strojnik — vodja stroja
23. Jože Grum, bas član 14 let, steklar
24. Ludvik Kranjc, bas, član 26 let, nočni čuvaj
25. Slavko Kunšek, bas, član 49 let, steklarski upokojenec
26. Pavel Frankovič, bas, član 30 let, steklarski upokojenec
27. Franc Žibert, boben, član 30 let, steklarski upokojenec
28. Vili Petrič, činele, član 42 let, vodja kiko delavnice
29. Darko Stoklasa, mali boben, član 10 let, inštrumentarec
30. Friderik Felicijan, mali boben, član 2 leti, voznik viličarja.

22. julij Dan vstaje slovenskega naroda praznujemo tudi kot praznik steklarjev. Na teh proslavah v Gorah s svojim programom redno sodeluje tudi naša godba

Slavko Kunšek, gospodar

Vaja v godbenem domu

Zelo plodno in tesno sodelujeta tudi obe godbi v Hrastniku: Rudarska godba in steklarska godba. Na povabilo Rudarske godbe so člani naše godbe obiskali in si ogledali jamo Ojstro.

PETEROBOJ 1980

Skromno, vendar prisrčno. Največ uspeha domačinom – 14. srečanje prihodnje leto v Žalcu.

Od zadnjega srečanja dolgoletnih prijateljev, športnikov, ki jim tekmovalni dosežki že zdavnaj niso več osnovno vodilo, ampak jim gre predvsem za utrjevanje starih in navezovanje novih poznanstev, je minilo le dobrih 9

Naključje je hotelo, da je bilo to srečanje v gorenjski metropoli, mestu, kjer je bil pred 30 leti (7. januarja 1950) izvoljen prvi delavski svet v Sloveniji in drugi v Jugoslaviji kot najvišji organ demokratične oblike vodenja in odločanja delavcev — delavskega samoupravljanja.

Prvič pa se je žal tudi primerilo, da so bile igre okrnjene, brez petega udeleženca — predstavnikov Donita, čigar odsotnost je vse prej kot dovolj argumentirana. Zares škoda, nekorekten odnos si niso zaslužili prisotni in še manj organizatorji, ki jim je treba za njihov trud in delo izkazati vse priznanje.

Čeprav rezultati niso pomembni, pa je vendarle potrebno spregovoriti besedo, dve o dosežkih in deležu naših predstavnikov na 13. peteroboju — športnih igrah železarjev, gumarjev, kovinarjev, kemikov in steklarjev. Sami rezultati so odraz stanja in aktivnosti rekreacije v naši delovni organizaciji. Tiste panoge, katerih kontinuiteta dela je izkazana

Rokometaši so kljub dobri igri končali na dnu.

mesecev. Pa vendar je to čas, v katerem se je za hip ustavilo kolo zgodovine in razvoja človeštva. Trinajsto srečanje železarjev, gumarjev, kovinarjev, kemikov in steklarjev bo za vedno ostalo zapisano pod simbolom nesrečne številke. Prvič v teh letih smo se sešli z neizmerno bolečino v srcih, zavedajoč se, da med nami ni več človeka: tvorca vsega naprednega, največjega borca za mir in enakopravnost, očeta neuvrščenosti, našega ljubljenelega predsednika — maršala Tita. Besede so bile brezpredmetne, nepotrebne in odvečne. Enominutni molk, posvečen nje-

Poraz v prvi tekmi je nogometaše stal prvega mesta.

skozi vse leto, so tudi na teh igrah dosegle visoke uvrstitve in dobre rezultate. Nekateri, kot denimo odbojka, šah in rokomet, pa so jasen odraz aktivnosti. Zato tudi če gre zgolj za množičnost, naj bo udeležba vsaj v določenih mejah opravičljiva.

Večji in po mnenju pisca tudi pomembnejši pa je delež naših predstavnikov pri utrjevanju etičnih načel sodelovanja na takšnih prireditvah. V tem odnosu so bili naši predstavniki dobri emisarji sodelovanja in nadaljnega razvoja iger kot potrditev pravilne usmerjenosti in upravičenosti le-teh.

Igre so tako kot doslej potekale v osmih tekmovalnih panogah, kjer so se rezultati moških šteli za skupno uvrstitev. Ženske pa so se pomerile v štirih panogah, kjer pa skupni seštevek ni vplival na razvrstitev ekip.

REZULTATI MOŠKI:

Mali nogomet

Sava : Steklarna 6:4
Steklarna : Ferralit 11:3
Železarna : Steklarna 5:8
1. Sava 6 točk
2. Steklarna 4 točke
3. Železarna 2 točki
4. Ferralit 0 točk

Rokomet

Železarna : Steklarna 20:18
Ferralit : Steklarna 32:23
Steklarna : Sava 17:24
1. Sava 6 točk
2. Železarna 4 točke
3. Ferralit 2 točki
4. Steklarna 0 točk

Odbojka

Steklarna : Železarna 0:2
Steklarna : Sava 0:2
Ferralit : Steklarna 2:0
1. Železarna 6 točk
2. Sava 4 točke
3. Ferralit 2 točki
4. Steklarna 0 točk

REZULTATI — ŽENSKE

Namizni tenis

1. Sava
2. Ferralit
3. Železarna
(Steklarna ni sodelovala)

Kegljanje

1. Steklarna 1.520
2. Sava 1.518
3. Železarna 1.472
4. Ferralit 1.165

Pikado

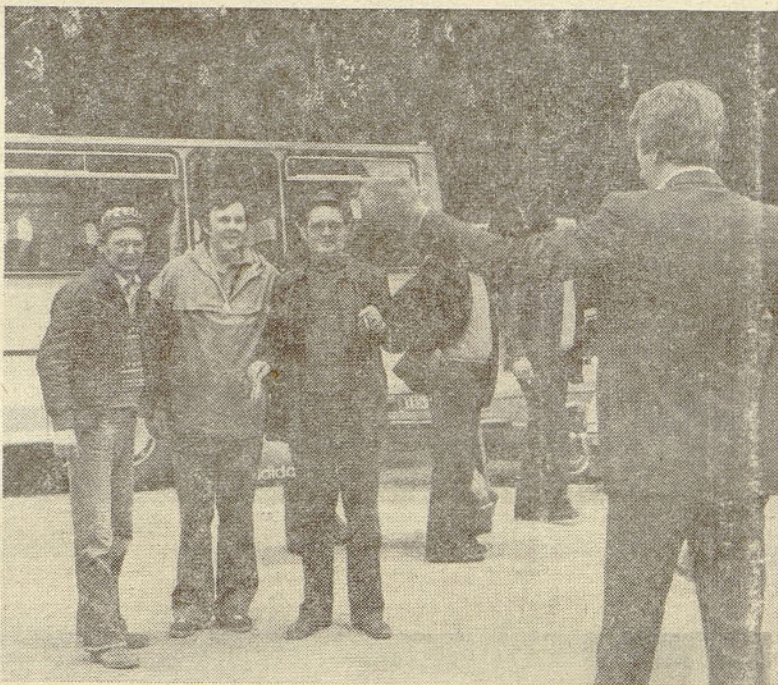
1. Sava 1.440 krogov
2. Ferralit 1.380 krogov
3. Steklarna 860 krogov
(Železarna ni sodelovala)

Streljanje

1. Steklarna 460 krogov
2. Sava 422 krogov
3. Ferralit 390 krogov
4. Železarna 179 krogov

KONČNI VRSTNI RED PETEROBOJA '80

1. Sava Kranj 28 točk
2. Železarna Jesenice 22 točk

Ribiči so še po tekmovalju »demonstrirali« dolžino in veličino ulova.

Namizni tenis

Sava : Steklarna 5:0
Steklarna : Železarna 1:5
Ferralit : Steklarna 0:5
1. Železarna 6 točk
2. Sava 4 točke
3. Steklarna 2 točki
4. Ferralit 0 točk

Šah

Steklarna : Železarna 0:4
Ferralit : Steklarna 4:0
Steklarna : Sava 1:3
1. Sava 9 točk
2. Železarna 9 točk
3. Ferralit 5 točk
4. Steklarna 1 točka

Kegljanje

1. Sava 2.610
2. Steklarna 2.594
3. Železarna 2.540
4. Ferralit 2.249

Ribolov

1. Sava 1.930 točk (ulov)
2. Železarna 1.575 točk
3. Steklarna 1.340 točk
4. Ferralit 20 točk

Streljanje

1. Steklarna 666 krogov
2. Ferralit 666 krogov
3. Sava 640 krogov
4. Železarna 484 krogov

3. Steklarna Hrastnik 17 točk
4. Ferralit Zalec 13 točk

Vrstni red ženskih ekip

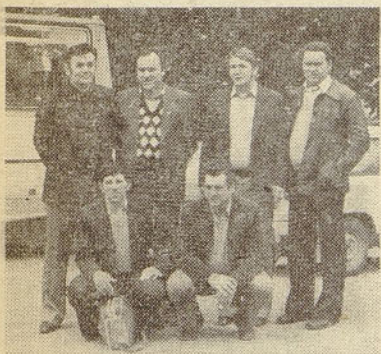
1. Sava Kranj 14 točk
2. Steklarna Hrastnik 10 točk
3. Ferralit Zalec 9 točk
4. Železarna Jesenice 5 točk

Na prehodni pokal, živopisano majoliko, bo po teh igrah vpisano še eno ime. Poleg Železarne (1977 in 1978) in Steklarne (1979) bo na njem tudi ime Sava, v čigar posesti bo ta trofeja najmanj leto dni.

POKAL JANEZA JENKA — FAIR PLAY

V uradnem sporočilu je bilo rečeno: »Letos prvič podeljujemo pokal Janeza Jenka v spomin na dolgoletnega (preminulega) vodjo ekipe Jesenic. Organizatorji in udeleženci so se enotno dogovorili, da pokal fair play preimenujemo v spomin nanj. Vodstvo tekmovalja in tekmovalna komisija sta soglasno sklenila, da ta pokal na letošnjem peteroboju pripade ekipi Ferralita iz Žalca.«

(Nadaljevanje na 14. strani)

Odbojkarji so tudi tokrat osvojili »svoje mesto«.

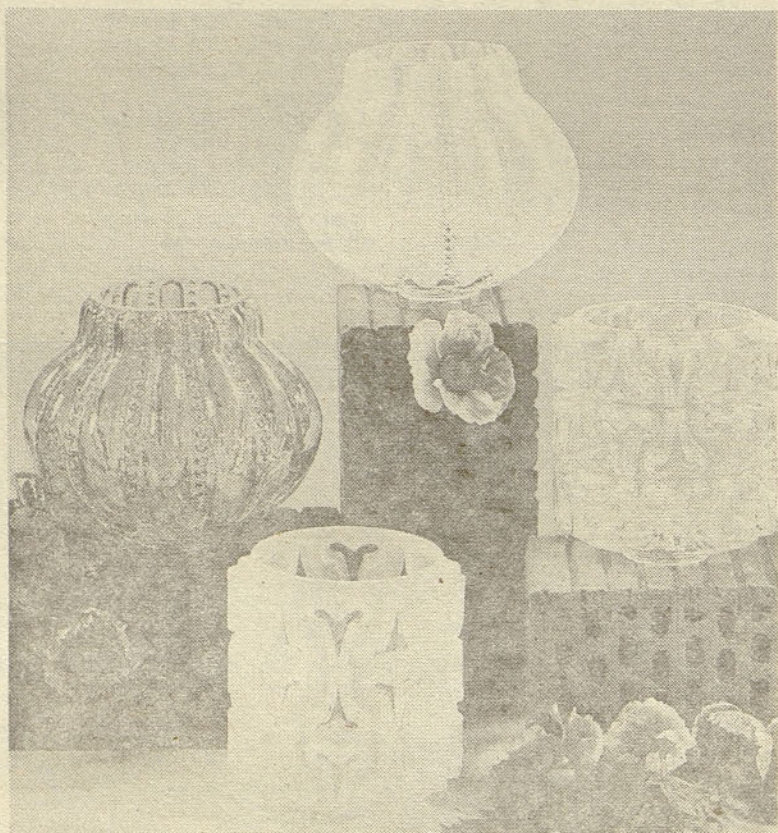
govemu delu in priznanju se je sprevrgel v spontan dokaz trdnosti nadaljevanja njegove poti. Zato so bile te igre izraz bratstva in enotnosti, ljubezni in spoštovanja, prisrčnosti in tovarištva. Bile so igre Titovih vojakov, odločnih zagovornikov njegove misli, borcev za uresničevanje njegovih idej v vsakdanjem utripu in razvoj samoupravne neodvisne Jugoslavije.

OBISK HANNOVERSKEGA SEJMA 1980

UVOD

Hannoverski sejem je velika prireditelj v svetovnem merilu. Tu se srečujejo poslovni ljudje vsega sveta, tu se čuti utrip razvoja velikih proizvajalcev različnih izdelkov in opreme. Steklarna Hrast-

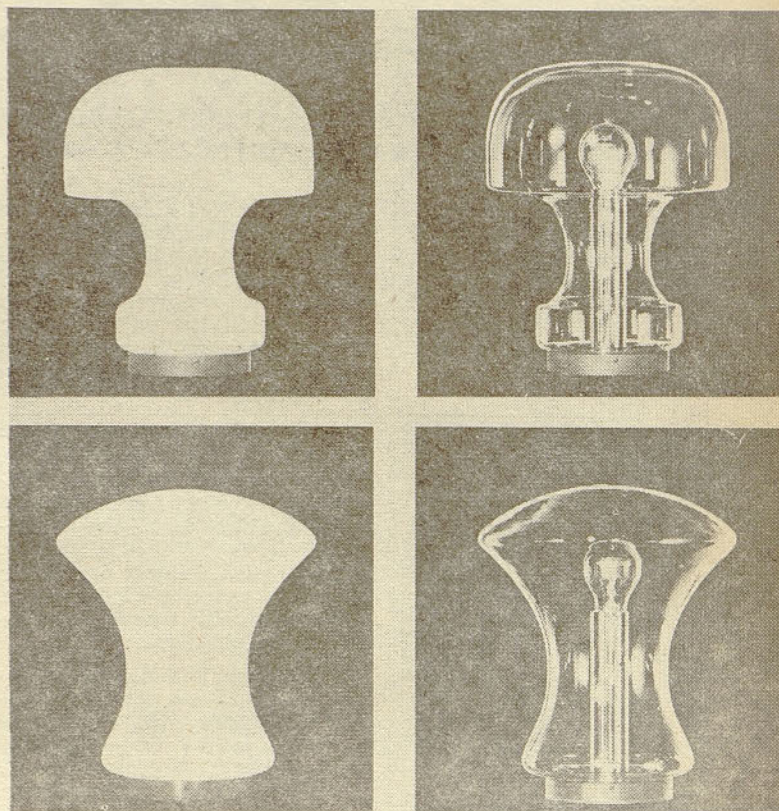
nik spremlja ta sejem že vrsto let, saj predstavlja le-ta vsakoletno primerjavo našega razvoja z razvojem drugih proizvajalcev razsvetljave. O rezultatih letošnje primerjave pozneje, uvodoma le glavna ugotovitev: drugi proizva-

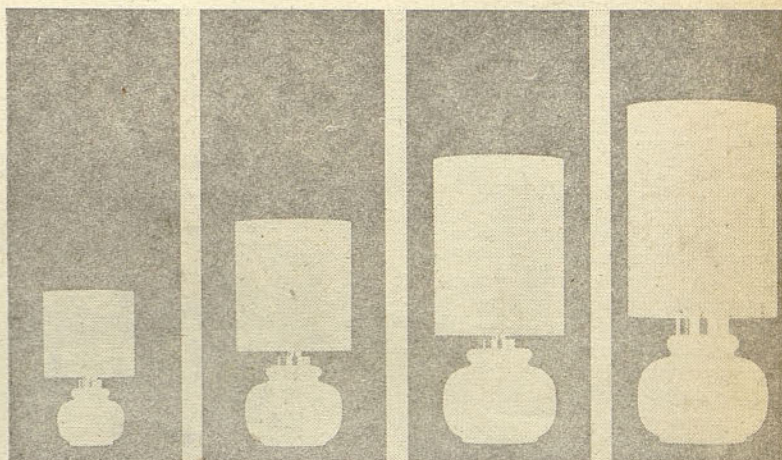
Slika 1

Slika 2

Slika 3

Slika 6

jalci razsvetljave (zastopani na Hannoverskem sejmu) nas prehitvajo predvsem v konceptu poslovanja.

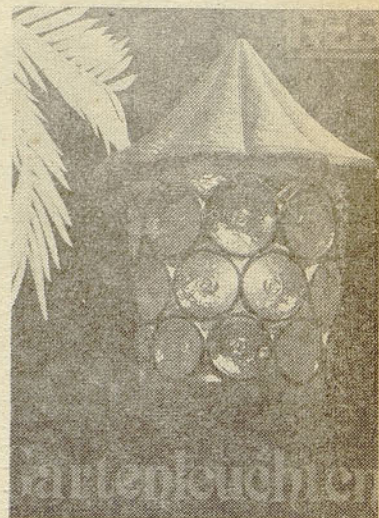
A) Splošno

1. Na področju razsvetljave so bili prisotni pomembnejši proizvajalci iz različnih držav. Tu je bilo moč videti cel spekter razsvetljave:

a) tulpice, plafonjere itd. — kot pol-fabrikati (Herner, Bauling), (1)
b) kompletna svetila znotraj širokega programa, ki skuša zadovoljiti različne okuse (med njimi naši kupci — Hudstadt, Honsel, ESTO); včasih tudi tehnično usmerjen program (naši kupci — Zimmermann, Lindner), (2)

c) rafinirane programe svetil srednjega razreda (npr. Limburg), (3)

d) programe višjega ali visokega razreda, ki pa so dragi in ekskluzivni (npr. Putzler, Kalmar, Ve-Art), (4)

Slika 5

e) svetila, ki so večji del ne-steklena, a so sicer izdelek vrhunskih proizvajalcev in oblikovalcev; omembe vredna je tu nova smer oblikovanja High-Tech (High Style + Technology), ki je sicer pravkar prišla iz ZDA (npr. ERCO — Masterube System).

2. Za nas so zanimivi predvsem razstavljalci pod a, b, c. Značilnosti so naslednje:

a) nobenih senzacij, ampak kontinuiteta v preteklosti začetnih programov,

b) intenzivna iskanja v obliki, dekoriranju in tehnologiji — vse v smeri dražjih izdelkov,

c) usmeritev je še vedno v prodajo končnega izdelka, gotovega svetila.

B) Posebnosti

1. Izredno je razširjeno področje imitiranja pihanja v kovinsko mrežo (imitacija z dekoriranjem); v obliki in dekoraciji je zelo raznoliko, tudi posebej prirejeno za lahko dekoriranje. (5)

Slika 4

2. Paleta visečih svetil — lepe oblike in kombinacije dekoriranja (npr. bela mat barva + prozorno — Putzler ali Ve-Art).

3. Razčlenjeno področje steklenih podstavkov za svetila — od barvnih, mehurčastih in drugih izvedb. (6)

4. Rovirosa dekor — različne izvedbe dekorja na različne oblike svetlobnih teles. (7)

5. Zanimiva varianta dekoracije in strukture (Hustadt) — po sistemu steklenic 106 in obročkanja z belo mat barvo. (8)

C) Povzetek

1. Naš program razsvetljave — za domače in tuje tržišče — obsega pol proizvode. Po ogledu naših inozemskih kupcev na sejmu v Hannoveru pa je očitno, da so omenjeni naši izdelki tudi na področju polproizvodov nižje vrste, ceneno blago.

2. Naši obstoječi kupci v inozemstvu imajo običajno svoboden,

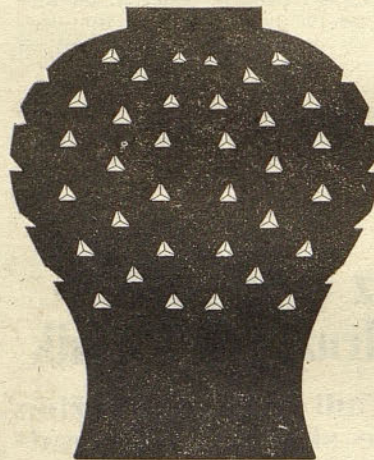

Slika 7

širok program, ki vključuje cene izdelke, a vseeno prinaša dobiček. Poslovanje z nami bazira na iskanju najugodnejše cene za določen asortiman, ne pa na naši originalnosti.

D) Zaključek

1. Glede na srednjeročni plan naše DO je nujno definitivno razmisliti o usmeritvi v izdelovanje gotovih svetil, vsaj za domače tržišče; začetni pa je treba tudi razvojno pot v smeri oblikovanja, proizvodnje in prodaje kvalitetnih ročnih izdelkov, tako gotovih svetil kot svetlobnih teles in ostalih steklenih izdelkov.

Slika 8

2. Po razčiščenih gornjih postavkah moram odosledno slediti novostim (npr. točka B) s tem, da znotraj določenih zanimivih novih smeri (npr. imitacija pihanja v kovinsko mrežo) iščemo naše originalne rešitve. Alojz Marcen

RODIL SE JE TITO

Rodila te je slovenska mati.
Slovenska mati — velikega sina.
Sina Jugoslavije, sina sveta.
Takega sinà nobena mati nima,
nobena mati ga še ni rodila.
Morda nekoč, čez mnogo let,
ko izmenjalo se bo generacij sto in več,
morda takrat se bo rodil.
Rodil se sin bo, ki podoben tebi bo,
a tak kot ti, nihče več ne bo.

I. M.

Zaposlovanje invalidnih oseb

Nekaj rezultatov izvajanja zakona o usposabljanju in zaposlovanju invalidnih oseb od začetka leta 1979 do 30. 4. 1980 v občini Hrastnik.

Slovenska skupščina je sredi leta 1976 sprejela zakon o usposabljanju in zaposlovanju invalidnih oseb, ki ga od 1. 1. 1977 uresničuje Samoupravna skupnost za zaposlovanje Hrastnik skupno z ostalimi dejavniki v občini. Zakon omogoča invalidsko varstvo tistim invalidnim osebam, ki nimajo pravnega statusa invalidne osebe in z ustavo proglašena posebnega družbenega varstva in družbene pomoči po drugih predpisih.

V občini Hrastnik smo v letu 1979 in v prvih štirih mesecih leta 1980 evidentirali za postopek za ugotavljanje lastnosti invalidne osebe 7 iskalcev zaposlitve v starosti od 15 do 22 let. Vseh 7 iskalcev zaposlitve je bilo zaradi telesne in mentalne prizadetosti obravnavanih na komisiji I. stopnje, kjer so pridobili lastnost invalidne osebe in pravico do usposabljanja. V Steklarni Hrastnik so se pod vodstvom mentorja usposabljali 4, v Zdravstvenem domu in na KOP pa po eden iskalec zaposlitve. Usposabljanje spremlja strokovna služba skupnosti za zaposlovanje z namenom odpravljanja ovir in mojenj v procesu usposabljanja. Dve invalidni osebi sta uspešno zaključili usposabljanje in se zaposlili, dve sta bili neuspešni zaradi poslabšanja zdravstvenega stanja in hujše vzgojne zanemarjenosti, trije se še usposabljajo. Do konca leta 1980 pričakujemo še ca. 7 kandidatov iz OŠ Vitka Pavliča ter zavodov za usposab-

ljanje mentalno in telesno prizadete mladine.

Pri iskanju zaposlitve invalidnim osebam v organizacijah združenega dela in TOZD naleti strokovna služba skupnosti za zaposlovanje na težave, ker imajo ponekod skoraj »gluha ušesa« za tovrstne probleme. Pohvale vreden je odnos Steklarne Hrastnik, ki je kljub relativno precejšnjemu številu lastnih invalidov pokazala izredno pripravljenost in razumevanje za usposabljanje in zaposlovanje tudi drugih invalidov.

Pogosto OZD in TOZD prezrejo določila zakonov in dogovorov, ki jim nalagajo obveznosti, da usposabljajo in zaposlujejo invalide. Zato ni odveč, če opozorimo, da je 29. 3. 1980 stopil v veljavo družbeni dogovor o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike na območju občine Hrastnik, ki v poglavju razvid del in nalog obvezuje, OZD, TOZD ter ostale, da morajo razvide vključiti tudi naloge in opravila, ki so jih predvidele za invalide. Neizpolnjevanje teh določb pomeni kršitev družbenega dogovora in onemogoča invalidni osebi delovno, ustvarjalno, družbeno in osebno afirmacijo v skladu z njenimi možnostmi, ki naj jih prav usposabljanje razvije, utrdi, oplemeniti in obogati.

Strokovna služba,
SIS za zaposlovanje
Hrastnik

Kino - predstave v Hrastniku

od 15. junija do 15. julija 1980
v Delavskem domu Hrastnik

14., 15. in 16. junija: ameriška glasbena uspešnica BRILJANTINA (GREASE) — 110 minut. Na zahtevo distributerja povečana cena vstopnic.

14. in 15. junija: MATINEJA: nemški vestern KRALJ PETROLEJA. (Po romanu Karla Maya.)

18. in 19. junija: francoska komedija: ČLOVEK IGRAČKA
21., 22. in 23. junija: kanadski ljubezenski film: UVAJANJE V LJUBEZEN. Ogled filma ni dovoljen mladini do 15. leta starosti.

25. in 26. junija: ameriška kriminalka: OBSEDENOST (98 minut)

28., 29. in 30. junija: ameriški vestern: BELI BUFFALO (97 minut)

28. in 29. junija: MATINEJA: nemški vestern MED JASTREBI. (Po romanu Karla Maya.)

2. in 3. julija: francoska drama: SORODNIK, SORODNICA (85 minut)

5., 6. in 7. julija: ameriški dokumentarni: DIVJI ZAHOD (anatologija ameriških vestern filmov) 90 minut

9. in 10. julija: ameriška komedija: CASH — PLAČILO V GO-TOVINI (92 minut)

12., 13. in 14. julija: ameriški thriller DEČKI IZ BRAZILIJE (120 minut) (Zaradi kvalitete in dolžine filma so cene vstopnicam povečane.)

12. in 13. julija: MATINEJA: ameriška komedija: NORA VOJNA BRATOV MARKS

Cene vstopnic:

MATINEJE: enotna cena 10 din.

OBIČAJNE CENE: I. prostor — parter 1.—4. vrsta 15 din; II. prostor — parter 5.—11. vrsta 18 din; III. prostor — parter 12.—17. vrsta 20 din; IV. prostor — balkon 20 din.

PREDSTAVE SO OBIČAJNO OB NASLEDNJIH URAH:

Matineje: sobota in nedelja ob 10. uri (vsaka druga).

Redne predstave: sobota, nedelja in sreda ob 17. in 19. uri, ponedeljek in četrtek ob 19. uri.

Se priporočamo za obisk!

Kulturno-rekreacijski center
»14. oktober« Hrastnik

Šport in rekreacija iz meseca v mesec

Sele z dvema zadnjima nastopoma in ob izdatni pomoči veterana Vilija Ojsterška si je moška vrsta selekcije Zasavja zagotovila obstanek v družbi najboljših republiških namiznoteniških ekip. Vzrok takšni uvrstitvi ekipe, ki je v zadnjih petih letih osvojila kar štiri naslove republiških prvakov, je treba iskati v občutni pomladitvi in odhodu najboljšega igralca Jožeta Urha k ljubljanski Olimpiji. Sistem selekcij...

Povsem drugačna pa je pesem pri dekletih. Le-ta so si visoko 3. mesto zagotovila že po štirih turnirjih, tako da je vodstvo na dveh zadnjih nastopih lahko poslalo v ogenj tudi nekatere mlajše igralke in jim na ta način omogočilo nabiranje prepotrebniških izkušenj.

Osem ekip nastopa na tekmovanju v malem nogometu, prirejenem v počastitev 120-letnice naše delovne organizacije. Tekme so izredno fair in tudi kvalitetne, tako da številni gledalci tudi pridejo na svoj račun. In še ena ugotovitev. Igralci, ki na tekmah Zasavske nogometne lige povzročajo precej sitnosti in slavijo kot nedisciplinirani, so na tem tekmovanju zgled drugim. Pohvalno in za zgled!

Rokometaši z Dola bodo najmanj še leto dni nastopali v Zasavski rokometni ligi. Svoj cilj — uvrstitve v področno ligo so zapravili z nepotrebnim porazom v Zagorju, ko so srečanje z domačini izgubili za en gol, potem ko so domala celo tekmo bili prepričljivo v vodstvu. Sicer pa to ni nikakršna tragedija. Ekipe je še mlada in časa za uspehe je tudi še dovolj.

Trboveljski drugoligaš opravi večino svojih treningov na igrišču za Savo. Čeprav je bil za to »uslugo« voden poseben pogovor med predstavniki Rudarja in našo delovno organizacijo in dosežen tudi načelni sporazum, pa do pravno-formalnega podpisa le-tega še vedno ni prišlo. Zato je upravičeno vse bolj številno in glasnejše negodovanje posameznikov, ki v takšnem ravnanju ne vidijo drugega kot uničevanje zelene površine.

Informacijsko naj vam zaupamo, da se v športnem uredništvu trboveljskega radia vse bolj ogrevajo za akcijo, s katero bi ob zaključku leta izbrali in proglasili najboljšega športnika, športnico in ekipo Zasavja. Zaključna prireditev naj bi bila ustrezno obarvana in vsako leto v drugi izmed treh revirskih občin.

Na letošnjem državnem prvenstvu in streljanju z zračno puško v Samoboru so se hrastniški strelci predstavili v izvrstni luči. Ekipe SD Rudnik je v konkurenci prek 30 ekip zasedla odlično tretje mesto s 1.455

krogi, kar je bilo le za pičila dva kroga manj od prvouvrščene ekipe Mladosti iz Zagreba.

Rajmund Cvetko pa je bil na omenjenem tekmovanju še boljši. S 372 krogi je zasedel odlično drugo mesto. Za zmagovalcem: Beograjčanom Dobašijem je zaostal za en sam krog. Če dodamo, da je tretje mesto dosegel Trboveljčan Franc Korbar (371), potem so se revirčani na tem prvenstvu zares imenitno odrezali.

Enotna ocena tako vodstva kot tekmovalcev iz vrst hrastniških kajakašev in kanuistov, ki so se udeležili letošnjega republiškega prvenstva na Savi v Tacnu, da je organizator napravil neprostitljivo napako pri izračunavanju rezultatov tekmovanja v slalomu. Po njihovih besedah je rezultat zmagovalca v K-1 Janeza Skoka nemogoč. Njegov končni čas je namreč enak času ostalih, dosežen na polovici proge. Hrastničani so vložili pritožbo in vztrajajo na razveljavitvi prvenstva.

Kajakaši in kanuisti so sploh pogosto prepuščeni časomerilcem in še bolj »muham« organizatorjev, ki si propozicije in še bolj skupne seštevke vse pogosteje krojijo po svoje. Tako je bilo tudi na letošnjem tekmovanju za pokal Toneta Ožbolta v Brodu na Kolpi, ko so organizatorji zadnji hip spremenili sistem točkovanja za skupno uvrstitev. Najbrž gre za stabilizacijski poseg. Zakaj? Po prej veljavnem točkovanju bi hrastniška ekipa že tretjič zapored osvojila prvo mesto in s tem tudi pokal v trajno last. To pa pomeni, da bi organizatorji morali za prihodnje leto kupiti nov pokal. Ni kaj... načrtno planiranje.

Res pa je, da se vsaj, kar zadeva šport in še posebej rekreacijo delovnih ljudi, stabilizacijskih ukrepov pridržujemo samo pri nas. Drugod menijo tudi drugače. Kot denimo v Pančevu, kjer bodo pripravili letošnje 16. po vrsti, športne igre jugoslovanskih steklarjev. Izračunali so že tudi stroške na udeleženca. Ti znašajo 1.100 din. In da se razumemo, še vedno so zelo nizki in v okviru stabilizacijskih prizadevanj. Tako seveda zatrjujejo organizatorji.

En sam pobeg še, pa te bom postavil s ceste. Tako nekako je dejal trener kolesarjev Zvone Zanoškar Borutu Piršu po drugi etapi letošnje kolesarske dirke Alpe-Adria. Pirš je po trenerjevih ukazih do konca dirke vozil za ekipo in nekatera bolj zveneča imena. Kljub takšnim grožnjam pa je bil v končni uvrstitvi kot naš tretji najboljši tekmovalac na odličnem 9. mestu. Zares škoda, po trditvah očividcev je vozil Pirš na ome-

njeni dirki v takšni formi, da tudi njegova končna zmaga ne bi bila nikakršno presenečenje.

Andreja Ojsteršek bo po uspešnem nastopu na državnem prvenstvu v Ljubljani branila barve državne reprezentance na mednarodnih prvenstvih Čehoslovaške in Madžarske. Lepo priznanje za več kot uspešno sezono.

Celo 71 mladih planincev dolskega planinskega društva je na osrednji proslavi dneva zasavske planinske mladine v Gorah prejelo priznanje za opravljeno Zasavsko planinsko pot. Števeno, ki je toliko bolj pomembno, če vemo, da so s potjo pričeli šele v jeseni, ko so obiskali startno točko te poti: rojstno hišo marsala Tita v Kumrovcu.

Izbor mladih igralcev iz Slovenije, ki so neposredni kandidati za nastop na prihodnjem svetovnem namiznoteniškem prvenstvu v Novem Sadu (april 1981) se je po državnem prvenstvu v Ljubljani še povečal. Tako bodo po besedah Olimpijinega trenerja zagotovo nastopili vsaj po trije tako v moški kot v ženski konkurenci.

Jože Urh naj bi skupaj s Stefanom Kovačem odšel za en mesec na Japonsko, kjer bi treniral pod nadzorstvom najboljših tamkajšnjih trenerjev.

Aforizme ali kakorkoli že hočete imenovati te kratke zapiske, je tudi tokrat zbral in po svoje uredil ter zapisal Jože Premec.

Iz dela ribiške družine Hrastnik

Tudi ribiška družina je sklicala svojo redno letno skupščino

Pred majhnim številom članstva se je vršila letna skupščina Ribiške družine Hrastnik, ki je obravnavala izredno važne zadeve, ki se nanašajo na članstvo. Ni odveč, če ugotavljamo, da se je članstvo izredno zmanjšalo in tudi vzroke za to vemo. Izredno pereč problem je onesnažena voda, ki komaj še dovoljuje življenje v reki. Po analizah, ki so jih izvršili strokovni izvedenci, so živali v reki Savi skoraj že neužitne. Ta problem se sicer že obravnava, naša dolžnost pa je, da stojimo v prvih vrstah borcev za čisto in zdravo okolje, ter to vprašanje postavljamo pred pristojne činitelje. Upamo, da bo tudi ta težak problem za nas ribiče in za družbeno skupnost počasi rešljiv z dograditvijo čistilnih naprav in z večjo odgovornostjo tistih, ki to veliko škodo povzročajo.

Obravnavana je bila tudi ne-
dejavnost prejšnjega števila

članstva ter storjeni nekateri ukrepi za izboljšanje. Predvsem je treba utrditi društveno disciplino, kajti vsak član se mora zavedati, da ne more samo ribariti, temveč tudi izpolniti društvene obveznosti. Obnova ribogojnice zelo počasi napreduje, vendar je skupščina sprejela sklep, da se letos dokonča, zato pa je potrebna angažiranost vsega članstva. Vsak član je dolžan po sklepu skupščine narediti v letu 1980 po 20 udarniških ur, razen bolanih in starejših članov.

Precej problemov je bilo nakazanih pri obnavljanju letnih ribolovnic, ker se člani ne drže roka. Sklep je, da se prekine članstvo, če v zato določenem roku člani ne obnovijo letne karte. Naknadne poravnave so možne, vendar pod istimi pogoji kot začetniki (novi člani). Podan je bil predlog, da se ob otvoritvi nove obnovljene ribogojnice odlikuje najbolj zaslužne člane ribiške družine.

Nadaljnji sklep je bil, da se dokončno uredi čuvajska služba, ki sedaj sploh ni delavna, kajti pojavi krivolovstva so čedalje številnejši in tudi druge nepravilnosti pri lovu je potrebno odpraviti.

Mnogo je še nalog, ki stoje pred društvom, vendar želimo, da opravimo z najbolj kričecimi, kar je glavna naloga novo izvoljenega upravnega odbora.

Skupščina je dala priznanje dolgoletnemu predsedniku ribiške družine tov. Jožetu Šobi s tem, da ga je izvolila za častnega predsednika društva, kar je dosedaj največje priznanje v RD Hrastnik. Novemu vodstvu RD Hrastnik želimo mnogo nadaljnjih uspehov, predvsem pa realizacijo postavljenih nalog.

Karl Grčar

PETEROBOJ 1980

(Nadaljevanje z 11. strani)

Odločitev vodstva tekmovanja in tekmovalne komisije vsekakor ni bila lahka. Kajti tako kot je ta pokal prejela ekipa Ferralita, bi ga prav tako lahko vsaka izmed preostalih ekip. S tem pa ne mislimo, da ni prišel v prave roke. Pobudniki za preimenovanje tega pokala v pokal Janeza Jenka, smo bili prav predstavniki Steklarne. Zato njegovemu prvemu nosilcu naše iskrene čestitke.

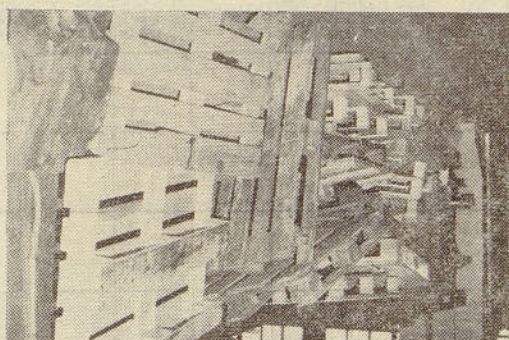
Za nami je tako še eno tekmovanje, ki služi namenu rekreacije delovnih ljudi in je po svoji strokovni strukturi povsem v mejah načel sprejete resolucije in družbenega dogovora glede stabilizacijskih prizadevanj.

Razšli smo se kot prijatelji, v čvrstem prepričanju, da bomo z negovanjem medsebojnih odnosov nadaljevali in jih še utrjevali. Tudi ob dejstvu, da smo brez Tita, toda globoko z njim na naši skupni poti.

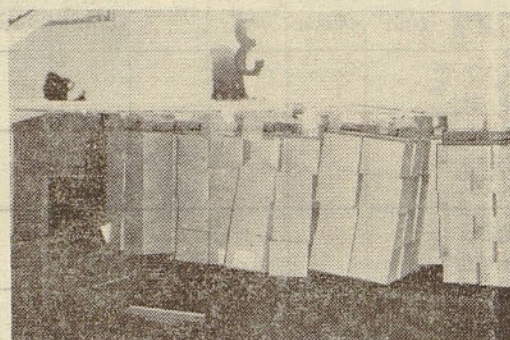
Tekst Jože Premec
Foto Ernest Sihur

OGLEDALA NAŠEGA RAVNANJA

S fotoaparatom smo se sprehodile skozi delovno organizacijo. Slike so precej zgovorne. Potrebujemo pa zelo skromen komentar, a zato več zavesti v vsakem obratu, v vsakem oddelku posebej, da bi se take napake in taka stanja ne ponavljala več. Doma skrbimo, da pospravimo vsako stvar na svoje mesto, sicer je joj. A tudi v delovni organizaciji spadamo v neko celoto. Čisto in urejeno delovno okolje pomeni večjo varnost, pa tudi boljše počutje. In zato bi bilo prav, da ob delu, ki ga v delovni organizaciji opravljamo, za nami ne bi ostajalo to, kar je videti na slikah.

Ne ravno zgledno zložene palete. Takole nametane zavzamejo gotovo še več prostora. Stalno jih tudi primanjkuje. Če bi do tistih palet, ki so v tovarni, imeli pravičen odnos, bi se jih tudi manj poškodovalo. In kdo je odgovoren za delo s paletami, tudi vemo.

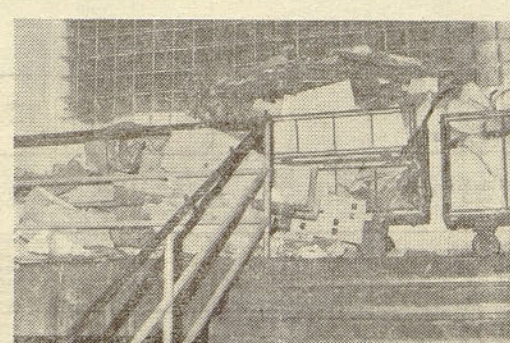
Ne, ni potres. Samo nekdo ne ve, da bi moral bolj dosledno naložiti palete. Količina dela in veliko število naloženih izdelkov kaj malo koristi, če je vmes takšnih primerov, kot je na sliki. Kje je kvaliteta?

Koliko rok je že sodelovalo pri tem, da je izdelek nastal, da je bil pregledan, dodelan in zložen v kartone. In potem se najde nekdo, ki... Takšno ravnanje je v škodo vsem nam, še bolj žalostno pa je, če smo tega neodgovorneža videli, kaj dela, pa molčali. Saj je vendar poškodoval rezultat dela celotne delovne sredine.

Tudi to je pogled na delovno okolje. Tisti, ki tu delate in tako ravnate, gotovo veste, da bi se z malo truda dalo tudi drugače in bolje.

Na vrhu tega stopnišča je že tako malo prostora. Če pa »pozabimo« tam še takele kupe, je pa zadeva še bolj tesna in nerodna.

ŽIVIMO S TITOM

(Nadaljevanje s 3. strani)

Iljan videti strojne tovarne v Evropi, je Joža prepotoval Nemčijo in Avstro-ogrsko. Izpopolnil se je v stroki, se naučil nemško in češko. V dunajskem Novem mestu je našel najstarejšega brata Martina, ki je odšel od doma že, ko je bil Joža še deček. Zaposlil se je v veliki tovarni avtomobilov — Daimler. Dejo v tej tovarni ga je zelo zanimalo. Postal je celo poskusni voznik novih avtomobilov. Tudi tu je bil član sindikata, zahajal je v delavski dom in poslušal razna predavanja, prebiral socialistično literaturo in 2-krat tedensko obiskoval telovadnico, kjer se je dobro izuril v telovadbi na orodju in v sabljanju.

Ko je Josip Broz dopolnil 20. leto, je prišel čas, da gre k vojakom. Že konec leta 1912 je bil v Zagrebu na naboru, leta 1913 pa je šel, da bi odslužil vojaški rok.

Nadaljevanje prihodnjič

ZANIMALO VAS BO

Novosprejeti v mesecu maju

TOZD I: Lukjanovič Miroslav — delavec na kanalu, Fazlič Rajif — predstiskalec, Jularič Marijan — odnašalec stekla, Milošević Milan — delavec na kanalu. TOZD II: Borišek Magda — kontrolor steklenih izdelkov. TOZD IV: Strgaršek Bojan — cizeler. TOZD V: Kušar Janez — obratni električar. DSSS: Hojžar Marija — sobarica v počitniškem domu Portorož, Kirn Alojzij — skladiščni delavec.

Odšli iz delovne organizacije v mesecu maju

Sporazumna prekinitev delovnega razmerja: TOZD I: Mejač Jože — obratni ključavničar, Laca Mihalj — predstiskalec, Habrun Nada — izpihalka MDR-MDK; TOZD II: Vozel Ana — tehnični risar, Miftari Sada — kontrolor stekla, Ferme Marjan — strojnik; DSSS: Orožen Marjana — prodajalka v bifeju, Hudi Ljudmila — prodajalka v bifeju.

Samovoljna zapustitev delovne organizacije: TOZD II: Jovanovič Ljubiša — vlagalec v gilon, Jovič Nevena — kontrolor steklenih izdelkov, Purišič Rahman — kontrolor steklenih izdelkov.

Upokoženi:

TOZD I: Drač Mihael — brigadir MDR, Drač Helena — pomož-

na delavka v brusilnici; DSSS: Barič Jože — upravnik počitniškega doma Portorož, Kolman Marija — obračunovalec osebnih dohodkov — družinska pokojnica, Kirn Alojzija — skladiščnik kartonov.

Umrlí:

DSSS: Pajek Ivana — pomožna kuharica.

Izključeni iz delovne organizacije

TOZD I: Ekič Emir — odnašalec stekla, Dedič Emir — odnašalec stekla.

Poročili so se:

Vintar Bojan — strojnik IS TOZD II in Vodep Meri, Brečko Franc ročni pihalec TOZD I in Petoš Rada — odnašalka steklenih izdelkov TOZD I, Kolander Jože — tehnolog za razvoj strojne opreme TOZD II in Dornik Mira.

Prirastek v družini

Hanič Hasib — sina Edina, Rupnik Jože — hči Andrejo, Meserko Franc — hči Majo.

Krvodajalec

Orožen Stane — TOZD V, Persl Anton — TOZD V, Vidmar Karl — TOZD I.

Krvodajalec, iskrena vam hvala!

Zdravo uredniče!

Javljam vam se iz lijepog grada Maribora, gdje mi dani brzo prolaze u JNA. Svim radnicima u Staklarni čestitam 1. maj — praznik rada. Pozdrave šaljem i svom majstoru drugu Jeranu. I u dom sam pisao svima, a mi niko ne piše. Primite puno pozdrava od vojnika Omera.

Omer Avdić
V. P. 8164/20-2

Adresa: 62002 Maribor

Zdravo Omer!

Tudi tebi se zahvaljujem za pismo, čestitke in pozdrave. Kot vidiš, so posredovani dalje, tudi za tvoje sodelavce. Želim ti, da dobiš v prihodnje več pošte in da se spomni nate tudi tisti, ki si jim pisal. Lep pozdrav od urednika.

Spoštovani urednik!

Prejmite prav lepe pozdrave iz Zaječarja, kjer se nahajam na odsluženju vojaškega roka. Prosil bi vas, če mi lahko pošljete naše glasilo Steklar in se vam že vnaprej zahvaljujem. Obenem podravljam tudi sodelavce na izmeni Ristovič-Grohar.

Lep pozdrav!
Miftari Skender
V. P. 6002/4
19002 Zaječar

Zdravo Miftari!

Veseli me, da si se tako hitro spomnil na svojo sredino in nam pisal. Seveda ti bomo redno pošiljali Steklarja. Si že uvrščen na naš seznam. Želim ti, da ti dnevi hitro in zanimivo minevajo. Urednik

ZAHVALA

Ob odhodu v pokoj se sodelavkam in sodelavcem v skladišču gotovih izdelkov iskreno zahvaljujem za darilo in šopek. Želim vam še veliko delovnih uspehov.

Pavla Amigoni

NAGRADNA KRIŽANKA

STEKLARNA HRASTNIK	NEVESTI-NO PREMOM ZENJE	NAJMANJŠI DELEC MATERIE	KRAJ PRI CRIKVENICI	ŽVEPLO	IME SKLADATELJA BOITA (OPERA: MEFI-STOFELLES)	FRANCOSKI ARHITEKT (FRANCOIS)	DEL VOZA	NORVEŠKA PISATELJICA (SIGRID) „JENNY“	IT. SKLADATELJ AVTOR OPERE „CAMILIA“	REAMUR	DEČEK S ČUDEŽNO SVETILKO IZ 1001 NOČI	IT. SKLADATELJ IN VIOLINIST (ANTONIO)	POLJSKI KNJIŽEVNIK (STANISLAW JERZY)	JOD	NAJVIŠJA ČASTNIŠKA STOPNJA V VOJNI MORNARICI	LITIJ	CENE VIPOTNIK	PORTUGALSKI POLITIK (RAMALHO)	ZAGON, ELAN
27. JUNIJ																			
PEVEC PESTNER				PREČNIK NA JAMBORU AVGUST CESAREC						PRVI GEN. SEKRETAR ZN (TRYGVE) OGLAS				BLAZINJAK REKA NA ŠKOTSKEM					
GESLO 27. JUNIJA																LOPA ZA SENO	NEON JUŽNOAME-RIŠKI PTIČ, POPROVEC		
IT. PESNIK, SOCIALIST (EDMOND-DO DE)							DAN V TEDNU VRSTA METULJA												
STEKLARNA HRASTNIK	NAKLADA-LIŠČE	FRANCOSKI PISATELJ, NAJPOMEMBNEJŠI NATURALIST	VNETJE ROŽENICE	SLOVENSKI FILMSKI REŽISER LENUHI V PANJU					LAHKA MREŽASTA TKANINA										
REKTORJEV URAD									KORDI-LJERE BETONSKO ZAKLONIŠČE					ČETRTI RIMSKI KRALJ ELEMENT OPREME				AROMAT-SKA SPOJINA, OSNOVA ZA ORGAN-SKA BARVILA IN ZDRAVILA	SESTAVIL: KARLI DREMEL PORAVNAVA DOLGA
EGIPTOVSKI MARŠAL (SAMOPIOR 1967)					TO NE SVETINA NAJVEČJI PTIČ TEKAL			BORIS KIDRIČ OTOK OB SARDINIJU			NAŠA ZAHODNA SOSEDA (ORIG.)								
STAROGRŠKI KIPAR (METALEC DISKA)						GRŠKA CRKA				ČEŠKO MOŠKO IME	FRFOTAJOČI NABORKI	NUŠIČEVA KOMEDIJA ALBIN ROGELJ			RUDAR UBOJ				
VISOKA PLANOTA						TEMELJ. BAZA							KRAVJI GLAS			FRAN LEVSTIK	KARL LIEB-KNECHT VELIKO GLAS-BENO DELO		
RIMSKI VOJSKOVODJA, KI JE PREMAGAL ATILU						IME KOMPO-NISTA PAR-ME OPERA: „KSENILJA“ OKENCE													
STEKLARNA HRASTNIK	ZVEZNI INSTITUT PLESNA PRI-REDITEV			ALES BEBLER	ČRTALO, RAVNILO OZIRISOVA MATI								ELEMENT GOTSKE ARHITEKTURE						
RASTLINO-SLOVKA													IZUMRLO GOVEDO KOLE NE-DELKOVSKI			NOVINAR HRAUSKY DUŠA POČKAJ			
MESTECE V BANATU VZHODNO OD VRŠCA								SIDRO, KOTVA									BREZDŽUŠNO MEHANIČNO URJENJE		
IZRASTEK NA GLAVI				TEŽA, EMBALAZE				SLAP SAVINJE									VEČJA SLIKA NA PLATNU		

Rožici

Lilija, vsa čista, bela,
Je cvetela sred, poljan.
Utrgati nje cvet hotela
Bi moja roka, a zaman.

Iskreno d'jal sem, rož'ca zala,
Moj ti vrt krasila boš,
Ti boš v njem mi kraljevala,
Edina ti od vseh boš rož.

Sem jo hotel presaditi,
Al' rož'ca d'jala je: »Nikar!
Jaz tu ostanem v boli skrjeti,
Ti, pa moj ne boš vrtnar.«

In da ne bom ostal še sam
Mi je srce zašepetalo:
Oblak se bo razbil teman,
Jasno spet bo sonce s,jalo.

Eno bom pa koj začel,
Senco z vrta bom odpravil,
Izruval z njega ves plevel,
Da rož'ci prostor bi pripravil.

Edino to je moj načrt,
Kar iz prs srce mi govori,
Le ena rož'ca za moj vrt,
Edina Zalika si ti.

Med reševalce s pravilnimi rešitvami bomo z žrebom razdelili sedem nagrad:

1. nagrada 100 din
2. nagrada 70 din
- 3.—7. nagrada po 50 din

Izrekek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo STEKLARJA, STEKLARNE HRASTNIK. Pri žrebanju bomo upoštevali samo pravilne rešitve, ki bodo v uredništvu do srede, 25. junija.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno križanko, objavljeno v STEKLARJU št. 5/1980 smo prejeli 42 rešitev. Žreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada 100 din: Gvido Kosm
2. nagrada 70 din: Greta Jager
- 3.—7. nagrada po 50 din: Irma Kirn, upok., Fanči Pirc, Štefka Kolenc, upok., Jože Rojko, Jože Potočin I.

REŠITEV PREJŠNJE KRIŽANKE

VODORAVNO: Ankaran, Kampala, Esk, leopard, adamsit, par, Burak, oblak, tkanina, eta, alkalije, iris, renonsa, Nb, Engel, T. M., sat, idealist, gad, oer, Pasternak, Abell, mleko, aorta,

Jelenc

Stande, Ojstrah, sito, tet, rep, farad, Dumas, B. O., Anita, romadur, Sara, Vogel, Oparin, satira, Ishak, zatik, Hanibal, Atika, arija, okarina.

ZAHVALA

Ob moji upokojitvi se zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem iz ekonomskih enot za prelepo darilo, ki me bo vedno spominjalo na vas, kakor tudi za šopek. Iskrena hvala tudi za pozornost izvršnemu odboru osnovne organizacije sindikata delovne skupnosti. Pri vašem nadaljnjem delu želim vsem skupaj še veliko delovnih uspehov in medsebojnega razumevanja ter zadovoljstva.

Marlenka Savinc

ZAHVALA

Ob mojem odhodu iz delovne organizacije se želim zahvaliti sodelavkam iz računskega oddelka, EE in tovarišem iz normirske službe za izkazano pozornost in prelepo darilo.

Vsem skupaj želim še mnogo uspehov pri delu.

Marija Kolman

Ob mojem odhodu v JLA se sodelavkam in sodelavcem v TOZD 2 — avtomatska predelava steklene mase, izmeni Ristovič-Grohar zahvaljujem za darilo, s katerim ste me presenetili. V času moje odsotnosti vam želim veliko delovnih uspehov

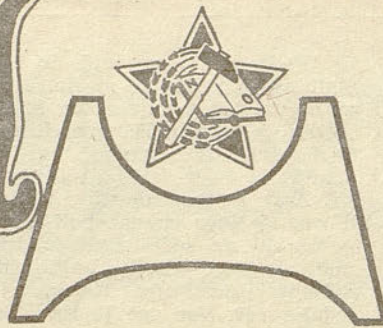
Miftari Skender

STEKLARNA HRASTNIK **steklar**
GLASILO DELAVCEV STEKLARNE HRASTNIK

UREDNIŠKI ODBOR: Matija Koritnik — predsednik, Jasna Kosm — odgovorni urednik, člani: Slavko Gornik, Hilda Drame, Albert Kapelar, Pavle Bauerheim, Karli Dremel, Anita Greben, Milil Kobal.

DRUŽBENI ORGAN ZA INFORMIRANJE: Jože Premec — predsednik, člani: Vili Petrič II, Kristina Greben, Miro Zorc II, Janez Ciglar, Vera Habjan, Rudi Kirhmajer, Matija Koritnik, Anita Greben.

UREDNIŠTVO: Steklarna Hrastnik, Hrastnik. Izhaja vsakega 15. v mesecu. Naslov: Steklar, glasilo delavcev Steklarne Hrastnik, tel. 814-622 interno 51. Tisk in kliseji AERO — TOZD grafika Celje.

IZVOLJENO NOVO PREDSEDSTVO

V sredo, 23. 4. 1980 je bila ob 16. uri v prostorih DPO DO Steklarne Hrastnik volilna konferenca koordinacijskega sveta ZSMS Steklarne Hrastnik. Dosedanjemu predsedstvu je potekel mandat in potrebne so bile nove volitve. Na eni izmed zadnjih sej je dosedanje predsedstvo pregledalo predloge za novo vodstvo

Novo predsedstvo KS ZSMS Steklarne Hrastnik je naslednje:

Predsednik KS ZSMS Steklarne Hrastnik: Rado Gnjiđič, TOZD II, sekretar: Boris Učesanek, TOZD IV, člani predsedstva: Stanko Stojančič, TOZD I, Rajko Žagar, TOZD I, Bojan Frangeš, TOZD II, Marko Zgonjanin, TOZD II, Slavko Gornik, TOZD IV, Franc Barič, II, TOZD IV, Jože Prah, TOZD V, Toni Percl, TOZD V, Jože Drame, DSSS, Darino Rižner, DSSS, referent: Boris Volaj, TOZD II, blagajnik: Tatjana Weber, DSSS, tajnik: Anita Greben, DSSS.

Na volilni konferenci je dosednji predsednik tov. Miroslav Zorec podal poročilo o dosednjem delu mladih za obdobje 1978—1980. Program, ki smo si ga zadali za to obdobje, ni bil v celoti realiziran. Poudarjeno je bilo, da je potrebno poiskati pot, kako čim več mladih v naši delovni organizaciji aktivno vključiti v delo, kajti dogaja se, da se pri nalogah in raznih akcijah udeležujejo eni in isti. Po poročilu so bila podana obvestila oziroma poročila o delu posameznih OO ZSMS, za katere se je razvila razprava.

Zalostno, toda resnično je bilo tudi to, da se konference, kljub vabilom ni udeležil nobeden član drugih DPO v naši delovni organizaciji. Na podlagi takšnih dejstev se včasih nam mladim zazdi, da smo potisnjeni v ozadje in nas ne jemljejo resno.

V bližnji prihodnosti predsedstvo KS ZSMS Steklarne Hrastnik pripravlja problemsko konferenco in pri tem upamo, da si bodo člani drugih DPO vzeli čas, da se te seje oziroma konference udeležijo.

Novi predsednik KS ZSMS Steklarne Hrastnik Rado Gnjiđič, sicer zaposlen v TOZD 2.

KS ZSMS, ki so jih poslale OO ZSMS Steklarne Hrastnik in podalo predlog novega predsedstva, ki pa je bil na volilni konferenci sprejet soglasno.

NA KRATKO

— Mladi! — Verjetno že veste, da imamo novega predsednika ZSMS občine Hrastnik. Za vse tiste, ki še niso seznanjeni, naj vam povemo, da je to tov. Borut Slanjšek, aktiven mladinec dolgo časa na področju MDA in družbenopolitičnem področju.

— V sklopu Svobode I deluje v naši občini folklorna skupina, ki ima redne vaje v Mladinskem centru na Rudniku. Mladi folkloristi nastopajo s svojim programom na raznih proslavah. Eden njihovih zadnjih nastopov je bil v Gorah, kjer je bilo srečanje planincev in na proslavi ob dnevu mladosti. Zares pohvale vredno.

— Kot smo izvedeli, ansambel Obzorje spet prireja zabavni večer z imenom Pokaži kaj znaš.

Le-ta bo 20. junija v Delavskem domu v Hrastniku. Vse, ki radi poslušajo, kaj se naši osnovnošolci lahko naučijo, vas vabimo, da si ogledate njihov nastop.

Brigadirji naše občine so se 17. maja odpravili na lokalno delovno akcijo v Novi grad, da bi pripravili vse za dopustnike, ki bodo letos preživeli dopust v Novem gradu.

— V Steklarni Hrastnik poteka te dni oziroma tedne Lokalna delovna akcija »UDARNIK 80«. Mladinci so dobili nalogo, da do 15. junija prepakirajo pokrove artikel 549. Le-teh je 1.200.000. V akciji sodelujejo poleg mladincev iz vseh TOZD delovne organizacije tudi pionirji in mladinci osnovne šole Hrastnik. Kaj več pa boste izvedeli iz Biltena, ki ga pripravlja vodstvo delovne akcije »Udarnik 80«.

Tisoč delavcev Tisoč sodelavcev

Na eni izmed sej koordinacijskega sveta ZSMS Steklarne Hrastnik smo se dogovorili, da začnemo objavljati v naš Glas mladih prispevke, ki opisujejo življenje naših mladincev po delovnem dnevu. Kot prvo smo si izbrali Metko Kaiser, zaposleno v DSSS Steklarne Hrastnik. Kaj nam je napisala, preberite sami. Mogoče za začetek le to, da je Metka članica državne reprezentance v standardnih in latinsko-ameriških plesih. Njen prispevek povečuje število tistih, ki so se in se še bodo vključili v akcijo »Tisoč delavcev – tisoč sodelavcev. Zato nam ne pozabite pisati tudi vi.

Ples - šport in zabava

Ples je bil že od nekdaj stvar, s katero je človek izražal svoja čustva, razpoloženje. Tudi danes si težko predstavljamo kakšen praznik, ob katerem ne bi bilo plesa. Tudi otroci smo radi posnemali odrasle, ter poskusili ujeti pravi ritem plesa. Zaredu sem obiskovala plesne tečaje in ugotovila, da imam do plesa vse večje veselje. Več kot sem znala, raje sem plesala. Po končani osnovni šoli sem se vpisala v ekonomsko šolo v Trbovljah. Tako sem od tedaj obiskovala plesne vaje v Trbovljah.

res pa se je to začelo v 7. razredu osnovne šole, pod vodstvom mojstra Petra Štauta, ki je mnoge mlade v Zasavju naučil prvih plesnih korakov. Tudi v 8. raz-

Sobotne dneve sem preživela na plesnih vajah. Le-ti tečaji so bili v večnamenskem prostoru OŠ Trbovlje. Takrat še nisem vedela (Nadaljevanje na 2. strani)

PLES — SPORT IN ZABA

(Nadaljevanje s 1. strani)

la, koliko ur bom preplesala v njem in kolikorat bom ta prostor premerila s koraki ob glasbi ali pa samo ob štetju. Vse pa se je začelo nekako takole. Na mladinskem novoletnem plesu leta 1975 sem se seznanila z mnogimi, ki so takrat že obiskovali plesni tečaj. Tov. Branko Vrečar, takratni predsednik Plesne sekcije pri SKD, mi je predlagal, da se tudi sama priključim njihovi skupini. Plesna sekcija je 1. januarja organizirala izlet v hribe in na povabilo sem se odpravila tudi jaz. Spoznala sem, da so to odlični prijatelji, še bolj pa me je želja po plesu popeljala do odločitve. Ne dolgo po izletu sem se tudi sama vpisala v plesni klub, med športne plesalce.

Začetki so bili neresni. Stalne plesalca je bilo zelo težko dobiti. No, sčasoma se je tudi to uredilo in od velike množice vpisanih nas je ostalo zelo malo, ki smo nadaljevali s treningi. Takrat šele se je začelo resno delo. To ni bilo nič v primerjavi s tečajem, ki smo jih imeli v osnovni šoli. Tu je bilo vse drugače. Treba je bilo dobiti prave plesne čevlje, ter pričeti nato s treningom, ki se je začel z ogrevanjem, telovadbo in dolge ure korakanja v plesni drži. Treningi so postajali vse bolj naporni. Iz zabave se je ples spremenil v pravo garanje.

Kmalu so prišli prvi turnirji in z njimi veliko treme, ter spoznanja, da sem v primerjavi z drugimi prava začetnica in da praktično še nič ne znam. Vendar pa mi to ni vzelo volje do plesa, ki sem ga vzljubila. Seveda takrat še ni bilo vidnih rezultatov. Za nas je bil že uspeh, če smo se prebili v osmino finala, se pravi med prvih 48 parov.

Kasneje pa smo že pokazali boljše rezultate. Najprej polfinale na turnirjih, pa finale in nazadnje tudi zmaga v latinsko-ameriških plesih v Novem mestu. Torej so dobri rezultati prišli po treh letih trdega dela. S soplesalcem sva najin največji uspeh dosegla na državnem prvenstvu v latinsko-ameriških ple-

sih. Prišla sva v polfinale in dosegla odlično 10.—11. mesto. Trenutno pleševa v C. razredu standardnih plesov in IV. razredu latinsko-ameriških plesov, vendar upava, da bova letos zbrala dovolj točk za napredovanje v višji razred. Ples se vse bolj uveljavlja in ga sedaj tudi uradno smatrajo kot enega najboljših načinov rekreacije. Tečajev je čedalje več. Vse več je ljudi, ki jim je ples ne samo zabava, ampak tudi rekreacija. Tudi športni ples se vse bolj razvija. V Sloveniji imamo 6 klubov. Najmočnejša sta v Ljubljani — Študentski plesni klub in KUD Tine Rožanc. Poleg teh dveh omenjenih so še klubi v Velenju, Mariboru, Novem mestu in v Trbovljah. Zelo aktiven in vse močnejši pa je plesni klub v Reki.

V Trbovljah je klub majhen in kot povsod drugod, se je tudi pri plesu izredno težko prebiti v vrh. Na prvem mestu so seveda finančne težave, pa tudi prostorske. Trenerji so zelo dragi, čevlje in obleke si moramo plesalci kupovati sami. Vendar skoraj ves denar zaslužimo sami. Organiziramo plesne vaje, na katerih učijo naši plesalci, prirejamo plesne in organiziramo turnirje. V okviru kluba smo letos ustanovili disco skupino, ki je izredno delavna in je že imela svoj prvi nastop na 5-letnici Srednješolskega kulturnega društva v Delavskem domu v Trbovljah. Na tem nastopu smo sodelovali vsi člani plesne sekcije, za zelo uspešen nastop pa se imamo zahvaliti naši trenerki tov. Nataši Ambrož iz Ljubljane.

14. 6. 1980 bo v Trbovljah plesni turnir. Tisti, ki so že bili na takem ali podobnem turnirju, vedo, da je to nepozaben užitek, tiste pa, ki na takem turnirju še niso bili, vas prisrčno vabimo. Pridite, zelo vas bomo veselili in ne bo vam žal. Metka

P. S. Prvi prispevek o prostem času našega mladince je za nami. Vabimo vse mlade, da se pridružijo Metki in napišejo, kaj delajo v prostem času, kakšen hobi imajo in podobno. Prispevke pošljite do vsakega 15. v mesecu tov. Aniti Greben, DSSS Steklar-na Hrastnik.

7. srečanje ekip prve pomoči

Občinski odbor Rdečega križa in oddelek za ljudsko obrambo skupščine občine Hrastnik sta organizirala sedmo občinsko tekmovanje ekip prve pomoči RK in civilne zaščite.

Namen tekmovanja teh ekip je spodbujati pri članih ekip težnjo po čim boljšem znanju in obvladavanju veščin iz prve pomoči. Ob takem usposabljanju oz. vzgoji članov ekip se le-ti seznanjajo s tradicijami partizanske sanitete, vemo pa tudi, da le s kvalitetnim znanjem iz prve pomoči krepimo obrambno moč naše samoupravne socialistične skupnosti.

kimi pripravami pokazala solidno znanje. Prav tako je tudi vigrana, medsebojno povezana, vsi člani so pri praktičnem delu delovali tako, kot da so imeli vsaj 2-krat mesečno vaje. Njihovo znanje in prikazano skupinsko delo je potrebno samo še utrditi. Kot posamezniki pa so glede na večletno delo pokazali, da so se med obema tekmovanjema samostojno usposabljali.

Enotnost pri delu skupine je opaziti tudi pri ekipi iz osnovne šole, za kar smo lahko prijetno presenečeni. Vemo, da niso imeli časa za daljše priprave, vendar

Ekipa med tekmovanjem

S štabnimi pripravami, medsebojnimi tekmovanji in udeležbo na teh tekmovanjih obnavljamo — teoretično in praktično znanje ekip, s tem pa vzdržujemo njihovo trajno usposobljenost za nudenje prve pomoči.

Na občinskem tekmovanju je sodelovalo 11 ekip prve pomoči: iz Steklarne, TKI, SGP, Sijaja, Rudnika, Jutranjke, osnovne šole, krajevnih skupnosti Marnega, Prapretne, Podkrajja in Hrastnik — spodnji del.

Ekipe, ki so tekmovali, so bile v primerjavi s prejšnjimi leti popolnjene in sicer z mlajšimi člani. Na zboru pred tekmovanjem so bili člani ekip seznanjeni s pravili tekmovanja in načinom ocenjevanja.

Med žrebanjem so ekipe prve pomoči osnovne šole heroja Rajka pokazale način nudenja prve pomoči. Pionirji in pionirke teh ekip so izvedli praktični primer oskrbe poškodovanca. Na koncu pa so ekipe izvedle tudi medsebojno tekmovanje. Vsi navzoči smo bili nad njihovim znanjem in spretnostjo izredno presenečeni. Mislim, da bi morali te mladinke in mladince tudi v bodoče pritegniti k sodelovanju.

Ekipe so glede na opravljeno delo in oskrbo poškodovanca zasedle naslednja mesta:

1. Rudnik — 112,5 točk 2.—3. Steklarna in Osnovna šola heroja Rajka — 102,5 točk, 4. TKI — 89,5 točk, 5. krajevna skupnost Prapretno, 6. Jutranjka, 7. Sijaj, 8. SGP, 9. krajevna skupnost Marno, 10. krajevna skupnost Spodnji del, 11. krajevna skupnost Podkraj.

Vsi, ki so delali pri pripravljanju naše ekipe, so lahko zadovoljni. Ekipa Steklarne je s krat-

so rezultati kljub temu zelo razveseljivi in si lahko le želimo, da bi z njimi nadaljevali.

Ob vsem tem pa velja navesti misel, ki je bila izrečena ob koncu tekmovanja — to tekmovanje je potrebno obdržati in popestriti njihove oblike, kot so orientacijski pohodi, prva pomoč na streliških, planinskih in taborniških pohodih itd. Še naprej je potrebno poglobljati vlogo Rdečega križa, uskladiti izobraževanja, ustanavljati in opremljati enote Rdečega križa za prvo pomoč, kakor tudi razvijati socialno delo ter skrb za nego bolnika in poškodovanca. Vsem tem in tudi številnim drugim oblikam bo Rdeči križ skupaj z ostalimi dejavniki posvečal tudi v prihodnje vso svojo pozornost kot pomembno nalogo in prispevek na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite. Dejavnost rdečega križa bo tudi v prihodnje usmerjena k ustrežanju takih pogojev dela v vseh sredinah, da bodo obrambne priprave vedno potekale skladno s sodobnimi obrambnimi in samozaščitnimi potrebami. Tudi v bodoče bomo vraščali v vse programe vzgoje in izobraževanja potrebne spretnosti za potrebe SLO in DS, zlasti pa razvijanje domoljubnih čustev, pripadnost samoupravni socialistični družbi, odločno pripravljenost za obrambo pridobitev naše revolucije, krepitev bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti, prenašanje partizanske sanitete in njenih izkušenj ter znanj za samopomoč in pomoč drugim.

Predsednik RK Hrastnik
Alojz Janežič

FOTORIZMI

Dom brez stanovalcev — zakaj?